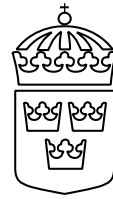

Regeringens skrivelse

2018/19:35

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt regionala utvecklings- och investeringsbanker 2016, 2017 och 2018

Skr.
2018/19:35

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 17 januari 2019

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Europeiska investeringsbanken, Internationella valutafonden, Nordiska investeringsbanken och Världsbanksgruppen 2016, 2017 och 2018.

I skrivelsen behandlas de internationella finansiella institutionernas arbete med finansiell och monetär stabilitet, bedömningar av den ekonomiska och finansiella utvecklingen samt frågor som rör institutionernas insatser och resurssituation. Vidare behandlas jämställdhet, miljö-, klimat- och energifrågor, styrnings- och inflytandefrågor samt andra frågor som är viktiga för institutionerna.

Innehållsförteckning

1	Redovisning av verksamheten i internationella finansiella institutioner	3
2	Den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen	4
3	Policy- och analysarbete för finansiell och monetär stabilitet.....	7
3.1	Arbete för finansiell och monetär stabilitet	7
3.2	IMF:s övervakning	10
4	IMF:s bedömning av det ekonomiska läget i Sverige och i euroområdet	11
5	Institutionernas finansiella insatser och resurssituation	12
5.1	Institutionernas finansiella insatser	12
5.2	Institutionernas resurssituation	17
5.3	Förändringar i institutionernas låneramverk.....	21
6	Tematiska frågor	23
6.1	Jämställdhet.....	23
6.2	Miljö-, klimat- och energifrågor.....	24
7	Inflytande och styrning	26
8	Viktiga framtida frågor i institutionerna	28
Bilaga	Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna.....	32
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 januari 2019.....	53

1 Redovisning av verksamheten i internationella finansiella institutioner

Riksdagen har i ett tillkännagivande anförts att det finns behov av en regelbunden skrivelse i vilken regeringen redovisar arbetet med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet inom Internationella valutafonden (IMF) och andra internationella finansiella institutioner (bet. 2016/17:FiU22, rskr. 2016/17:186). Regeringen har i skrivelsen Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden 2016 och 2017, nedan kallad IMF-skrivelsen, som lämnades till riksdagen i januari 2018, uttalat att regeringen avser att i en skrivelse vartannat år redogöra för arbetet inom IMF (fr.o.m. 2018) och vartannat år redogöra för arbetet inom såväl IMF som andra internationella finansiella institutioner (fr.o.m. 2019), se skr. 2017/18:52, s. 3.

Regeringen har i tidigare särskilda skrivelser redovisat verksamheten i de internationella finansiella institutionerna för 2003, 2004, samt 2008–2015 (skr. 2004/05:54, skr. 2009/10:153, skr. 2011/12:154, skr. 2013/14:139 och skr. 2015/16:145).

Vidare har regeringen i skrivelsen Resultatskrivelse om utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer gett en samlad redovisning av resultat och svenskt arbete i multilaterala organisationer aktiva inom internationellt utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd och som finansieras inom biståndsramen (skr. 2017/18:188).

Utöver dessa skrivelser har regeringen lämnat information till riksdagen i andra sammanhang, bl.a. i samband med IMF:s och Världsbanks-gruppens års- och vårmöten.

I denna skrivelse redovisar regeringen verksamheten 2016–2018 i IMF samt i de internationella finansiella institutioner där Sveriges finans-minister är guvernör: Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB), Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), Europeiska investeringsbanken (EIB), Nordiska investeringsbanken (NIB) samt Världsbanksgruppen, bestående av Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (IBRD), Internationella utvecklings-fonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Multilaterala investeringsgarantiorganet (Miga). I Världsbanksgruppen ingår även Internationella centret för lösning av investeringstvister, vars verksamhet dock inte redovisas i denna skrivelse. Gällande Världsbanksgruppens verksamhet kan noteras att fokus i denna skrivelse i huvudsak är på det arbete som banken bidrar till gällande finansiell stabilitet. För information om det bredare arbetet inom Världsbanksgruppen, se bl.a. ovan nämnda skrivelse Resultatskrivelse om utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer. Redovisning av verksamheten i Europarådets utvecklingsbank (CEB) ingår i regeringens skrivelse till riksdagen om verksamheten inom Europarådets ministerkommitté.

Skrivelsen behandlar frågor om institutionerna utifrån riksdagens ovan nämnda tillkännagivande, dvs. arbete med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet, övervakning och analys av den ekonomiska

utvecklingen, institutionernas finansiella insatser och resurssituation, nya låneformer och låneramverk samt inflytandet i och styrningen av institutionerna. Skrivelsen inkluderar frågor och insatser som har varit av särskild vikt för institutionerna under redovisningsperioden.

Institutionerna har en viktig roll i att bidra till genomförandet och finansieringen av Agenda 2030 och det s.k. Parisavtalet, det globala klimatavtal som världens länder enades om i december 2015. Skrivelsen inkluderar därför exempel på det arbete som institutionerna gör inom dessa områden. På grund av skrivelsens inriktning redovisas dock inte allt det arbete som institutionerna gör för att bidra till genomförandet av Agenda 2030 och Parisavtalet. Arbetet med agenda 2030 redovisas i större utsträckning i skrivelsen Politiken för global utveckling i genomförandet av Agenda 2030 (skr. 2017/18:146).

I alla institutioner förutom NIB ingår Sverige i en valkrets med andra länder som representeras av en gemensam styrelserepresentant. I EIB ingår Sverige i en valkrets, men representeras inte av en gemensam styrelserepresentant.

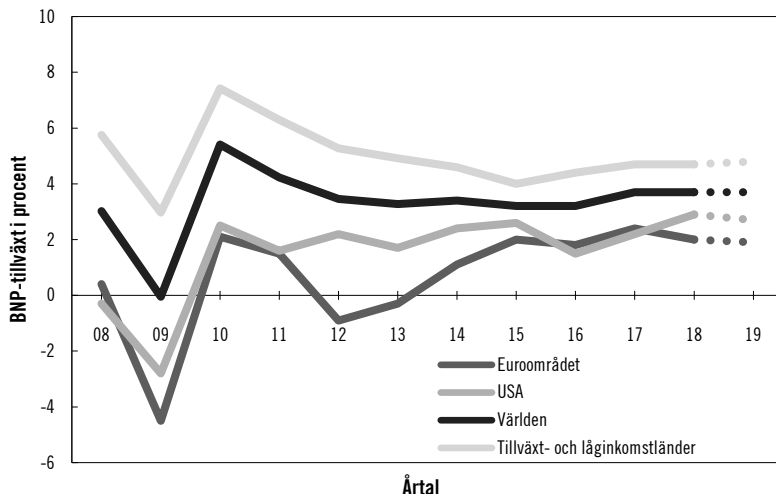
Som en *bilaga* finns en beskrivning av institutionerna som behandlas i skrivelsen. Beskrivningen i bilagan omfattar institutionernas verksamhet, styrningsstruktur och institutionella frågor, ramverk för insatser, finansiell information samt Sveriges roll (Sveriges ägarandel m.m.) i respektive institution.

Faktauppgifterna i skrivelsen har hämtats från respektive institutions offentliga redovisningar och rapporter eller via direktkontakt med institutionen. Informationen om det ekonomiska läget bygger framförallt på IMF:s rapport World Economic Outlook från oktober 2018.

2 Den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen

Den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen i världen, regioner och enskilda länder har betydelse för de internationella finansiella institutionernas verksamhet, bl.a. påverkar den institutionernas insatser. I IMF-skrivelsen återgavs utvecklingen under 2016 och 2017 och i detta avsnitt ligger därför fokus framförallt på utvecklingen under 2018. Under 2016 och 2017 har den globala ekonomiska tillväxten varit relativt hög och enligt IMF:s prognos från oktober 2018 förväntas den fortsätta i samma takt under 2018 och 2019 som under 2017 (3,7 procent), se figur 1. Samtidigt bedöms tillväxten ha nått sin topp i flera större ekonomier och IMF har under 2018 reviderat ner sin prognos för den globala tillväxten.

Figur 1: BNP-tillväxt

Anmärkning: BNP-tillväxt i världen, USA, euroområdet samt framväxande ekonomier och låginkomstländer uttryckta i fasta priser. I skrivelsen används begreppet framväxande ekonomier och låginkomstländer som benämning av gruppen länder som av IMF benämns *Emerging Market and Developing Economies*. För länder som av IMF benämns som *Advanced Economies* används begreppet avancerade ekonomier. För att klassas som en avancerad ekonomi krävs inte bara en viss nivå på per capita inkomst utan också tillräcklig grad av exportdiversifiering och integrering i det globala finansiella systemet. Streckade linjer avser prognos.

Källa: World Economic Outlook, oktober 2018.

Tillväxten i de avancerade ekonomierna förväntades av IMF bli 2,4 procent 2018 (jämfört med 2,3 procent 2017) för att sedan minska till 2,1 procent 2019. I euroområdet har den ekonomiska tillväxten under första halvan av 2018 varit svagare än vad som förutsetts och IMF sänkte tillväxtprognosen för helåret till 2 procent, efter bl.a. svagare exporttillväxt än förväntat. Tillväxten bedöms fortsatt minska till 1,9 procent 2019 (se vidare om IMF:s bedömning av euroområdet i avsnitt 4).

Den ekonomiska tillväxten i USA är fortsatt hög och prognosen för 2019 är 2,5 procent. De handelshinder som har aviserats av USA (fram till mitten av september) 2018 har emellertid bidragit till en sänkt tillväxtprognos för 2019. År 2020 förväntas finanspolitiken i USA bidra mindre till att stimulera ekonomin, vilket skulle medföra att tillväxten sjunker till 1,8 procent.

Japan hade en relativt stark tillväxt på 1,7 procent 2017, men enligt IMF:s prognos förväntades tillväxten dämpas till 1,1 procent 2018 och sedan sjunka till 0,9 procent 2019. På medellång sikt har landet demografiska utmaningar.

De framväxande ekonomiernas och låginkomstländernas BNP ökade med 4,7 procent under 2017, men den ekonomiska situationen och prognoserna varierar avsevärt inom gruppen. I Kina förväntas den ekonomiska tillväxten dämpas från 6,9 procent 2017 till 6,6 procent 2018. På grund av bl.a. påverkan av amerikanska importtullar förväntas den ekonomiska tillväxten sedan sjunka till 6,2 procent 2019. Högre oljepriser har stärkt tillväxten i oljeexporterande länder, men samtidigt har tillväxtutsikterna för en del länder reviderats ner, bl.a. på grund av interna faktorer i kombination med högre räntor internationellt och stigande

kostnader för oljeimport. IMF beräknar att ungefär 45 av 154 framväxande ekonomier och låginkomstländer kommer att ha en svagare tillväxt än de avancerade länderna under perioden 2018–2023, varvid inkomstgapet mellan dessa grupper av länder förväntas öka.

Latinamerikas och Karibiens tillväxt är svag och bedöms sjunka från 1,3 procent 2017 till 1,2 procent 2018. Därefter förväntas tillväxten stärkas och uppgå till 2,2 procent 2019, bl.a. beroende på bättre tillväxtutsikter i Mexiko och Brasilien.

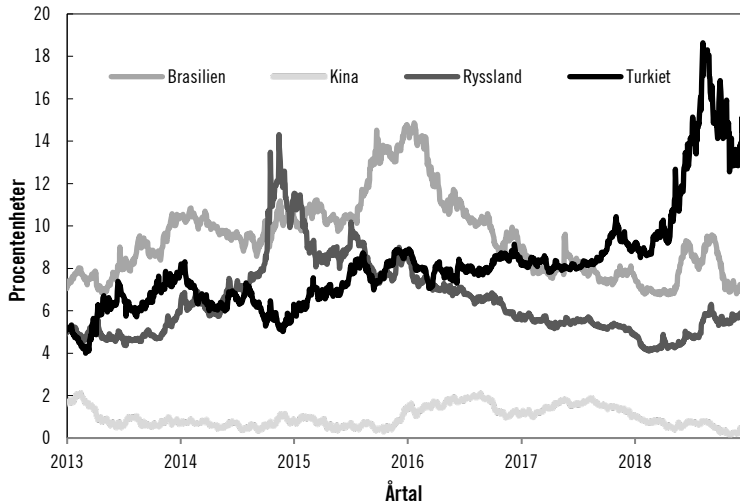
Tillväxttakten i Afrika söder om Sahara gynnas av högre råvarupriser och hög global tillväxt, och prognosen var att tillväxten i regionen skulle stiga till över 3 procent 2018 (från 2,7 procent 2017), dock med variationer inom gruppen.

Både Världsbanksgruppen och IMF har konstaterat att många framväxande ekonomier och låginkomstländer har, eller närmar sig, ohållbara skuldnivåer. Orsakerna till den ökade skuldsättningen varierar mellan länder och inkluderar externa chocker som naturkatastrofer, minskade exportintäkter till följd av sjunkande råvarupriser och bristfällig budgetdisciplin. I gruppen låginkomstländer har skuldsättningen ökat mest i Afrika söder om Sahara. Orsakerna skiljer sig åt mellan länder men beror bl.a. på sjunkande inkomster till följd av låga råvarupriser, expansiv finanspolitik med återkommande budgetunderskott och i vissa fall även dold skuld och korruption. De senaste åren har samtidigt lånelandskapet förändrats, med en ökning av andelen lån från privata långivare och vissa länder, bl.a. Kina. IMF och Världsbanksgruppen har gemensamt tagit itu med frågor om skuldsituationen i framväxande ekonomier och låginkomstländer (se avsnitt 3).

Flera av de risker som IMF tidigare varnat för har blivit mer påtagliga, och i vissa fall materialiserats, däribland höjda handelstullar. En av de största riskerna för den globala finansiella stabiliteten i närtid bedöms vara eskalerande handelskonflikter. Ytterligare spänningar och en ökad osäkerhet gällande internationell handel kan påverka finansmarknader och global BNP-tillväxt negativt. På sikt kan det leda till minskade investeringar och lägre produktivitet. IMF:s scenarier från oktober 2018 angående handelsåtgärders ekonomiska konsekvenser på global nivå liksom på enskilda länders ekonomi visar på potentiellt stora negativa effekter. På G20-mötet i december 2018 enades USA och Kina om att under en 90-dagarsperiod inte införa några nya handelshinder. Utvecklingen gällande internationell handelspolitik var vid utgången av 2018 osäker. En annan stor risk för prognosen för den globala ekonomiska tillväxten bedöms vara de negativa effekter som uppstått i vissa länder till följd av normaliseringen av penningpolitiken i framför allt USA, där återgången till en mer normal penningpolitik har fortskridit under 2018. Det har påverkat den globala räntenivån och globala kapitalflöden, vilket har fått negativa effekter för vissa länder, (se figur 2). Länder med svaga makroekonomiska förutsättningar samt ekonomisk och politisk osäkerhet har drabbats värst. Turkiet och Argentina utgör tydliga exempel på detta. Valutor i flera framväxande ekonomier har minskat i värde i förhållande till dollarn och länder med höga skulder i utländsk valuta, särskilt dollar, har därmed ställts inför problem eftersom deras skulder har ökat ytterligare i värde. Snabbare än förväntad penningpolitisk normalisering, t.ex. vid hög amerikansk inflation, kan leda till en plötslig åtstramning av de globala

finansiella förhållandena. Marknadsoro över framväxande ekonomiers förmåga att hantera påfrestningar kan leda till ytterligare kapitalutflöden. I figur 2 visas skillnaden i några ekonomiers 10-åriga obligationsräntor med motsvarande amerikanska och kraftiga fluktuationer kan utläsas. Under 2018 var dock spridningseffekterna mellan framväxande ekonomier, och från framväxande ekonomier till den globala ekonomin, begränsade.

Figur 2: 10-åriga statsobligationsräntor

Anmärkning: Figuren visar skillnaden i upplåningsränta mellan amerikanska och fyra framväxande ekonomiers 10-åriga statsobligationer uttryckt i procentenheter.

Källa: Macrobond. Data är från den 1 januari 2013–31 december 2018.

IMF anför i sin rapport Global Financial Stability Report från oktober 2018 att det globala banksystemet har förstärkts sedan finanskrisen, men pekar samtidigt bl.a. på att beslutade regleringsreformer på finansmarknadsområdet bör genomföras fullt ut och att genomförda reformer inte bör tas tillbaka. I rapporten World Economic Outlook från oktober 2018 handlar IMF:s övergripande rekommendationer bl.a. om att bygga finanspolitiska buffertar och genomföra strukturella reformer för att stärka tillväxt på längre sikt.

3 Policy- och analysarbete för finansiell och monetär stabilitet

3.1 Arbete för finansiell och monetär stabilitet

Bland de internationella finansiella institutioner som redogörs för i denna skrivelse är IMF den institution som har störst fokus på främjande av finansiell stabilitet. Med sina 189 medlemsländer, finansiellt stöd till

länder med betalningsbalansproblem, global ekonomisk övervakning och teknisk assistens, är IMF den mest centrala av institutionerna både för att förebygga finansiella kriser och för att återställa stabilitet och motverka spridningseffekter när krisen är ett faktum. I IMF-skrivelsen redogjordes bl.a. för åtgärder vidtagna gällande det globala finansiella skyddsnetet, inklusive hur krisutlåning kan samfinansieras mellan IMF och vissa regionala finansieringsarrangemang.

Under 2018 har IMF påbörjat en översyn av konditionaliteten för sina lån, dvs. de villkor gällande exempelvis ekonomiska reformer som följer av låntagande från IMF. Vidare genomför IMF en översyn av sina lånefaciliteter till låginkomstländer, som förväntas bli klar under våren 2019. Dessutom pågår en översyn av skuldållbarhetsramverket för länder med marknadstillgång, vilken bl.a. föranletts av erfarenheter från det IMF-program som Grekland fick under den finansiella och ekonomiska krisen. I översynen ser IMF över metoder för att förbättra ramverkets förutsägbarhet och enhetlighet samt möjligheter att utöka antalet variabler som skuldållbarhetsanalyserna tar hänsyn till. Slutligen har IMF påbörjat en översyn av fondens granskningar av länders och regioners finansiella sektorer (financial sector assessment program, FSAP). Översynen förväntas vara klar 2020 och omfattar bl.a. metoder för att bedöma vilka länder och regioner som anses vara systemviktiga och därmed motiverar återkommande obligatoriska IMF-granskningar. Den ska även omfatta hur granskningarna kan göras mer resurseffektiva, t.ex. genom att inte alla komponenter ingår i varje granskningssomgång. FSAP genomförs gemensamt av IMF och Världsbanken (IBRD och IDA) i framväxande ekonomier och låginkomstländer och enbart av IMF i avancerade ekonomier.

Handel påverkar både den globala finansiella stabiliteten och den ekonomiska tillväxten, frågor som IMF arbetar med. IMF genomför därför analysarbeten gällande exempelvis hur handelshinder påverkar tillväxten, globalt och för enskilda regioner och länder. IMF kommer även framöver att analysera orsaker till globala obalanser (länder som uppvisar större under- respektive överskott i bytesbalansen) och förväntas fortsatt förespråka vikten av multilateralt samarbete och öppen handel.

IMF har även sett över sin strategi gällande bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering, för att ytterligare bidra till att förstärka integriteten och motståndskraften i finansiella system. Slutsatserna från översynen var bl.a. att den nuvarande strategin fungerat bra men att IMF ska stärka sitt samarbete med andra aktörer på området såsom Financial Action Task Force (FATF) och Världsbanksgruppen.

På skuldområdet avslutade IMF och Världsbanksgruppen i september 2017 en översyn av sitt gemensamma skuldållbarhetsramverk för låginkomstländer. Ramverket och de relaterade skuldållbarhetsanalyser som görs för enskilda länder är centrala vid beslut om långivning från internationella finansiella institutioner, men är också viktiga för offentligt garanterade lån samt privata lån till låginkomstländer. Översynen inkluderade frågor som hur förutsägbarhet av ohållbara skuldsituationer kan förbättras och införandet av stresstester för att bättre förstå olika scenarier i länder med specifika förutsättningar (t.ex. för oljeexportörer eller länder som drabbats av naturkatastrofer). Översynen resulterade i att fler skuldvariabler numera ingår i analysen, så att skulder som inte formellt

är offentliga men ändå riskerar att påverka statens finanser i större utsträckning inkluderas i analysen. De ändringar i skuldållbarhetsramverk som beslutades till följd av översynen infördes under sommaren 2018. I oktober 2018 presenterade IMF och Världsbanksgruppen också en gemensam ansats för sitt arbete med skuldsituationen i framväxande ekonomier och låginkomstländer. I den gemensamma ansatsen föreslår institutionerna åtgärder för att stärka skuldanalys och rapportering för att länder ska få en bättre bild över skuldsårbarheten, stärka transparensen i data över länders skuldsättning, utöka kapacitetsbyggande åtgärder i finansiell riskhantering och skuldhantering och se över IMF:s och IDA:s policyer om skuldtak för utlåning.

Världsbanksgruppen arbetar indirekt med finansiell stabilitet, bl.a. genom stöd till strukturella reformer i framväxande ekonomier och låginkomstländer. Världsbanksgruppen kan också agera för att hjälpa länder i nödsituationer att upprätthålla finansiell stabilitet. Den senaste IDA-påfyllnaden, dvs. givarländernas senaste tillskott av icke-öronmärkt stöd till IDA, som skedde 2017 utgjorde ett strategiskt skifte för IDA avseende finansieringsmodellen då IDA introducerade marknadsupplåning. Påfyllnaden innebar också åtaganden om att bl.a. rikta mer resurser än tidigare på att minska risken för konflikter och fragilitet (sårbarhet på grund av exempelvis en icke-fungerande offentlig förvaltning) i länder. Världsbanksgruppen har tagit ett antal initiativ som indirekt bidrar till att förbättra finansiell stabilitet i länder som drabbats av kriser, exempelvis initiativet Pandemic Emergency Financing Facility som erbjuder finansiering till länder som drabbats av pandemier. Under 2016 utvecklade Världsbanksgruppen också sin verksamhet inom området och etablerade en ny plattform för krishantering, Global Crisis Response Platform, i syfte att bättre samordna arbetet inom krishanteringsområdet.

Världsbanken stödjer också framväxande ekonomier och låginkomstländer för att hantera effekterna av ekonomiska kriser, utveckla lokala kapitalmarknader, etablera hållbara banksystem, granska och utvärdera finansiella system och förstärka övervakningen av banksystem. År 2015 meddelade Världsbanksgruppen ett ambitiöst mål om att uppnå universell tillgång till finansiella tjänster år 2020 i syfte att bidra till genomförandet Agenda 2030:s mål om en utökad tillgång till bank-, försäkrings- och finansiella tjänster. Vidare arbetar Världsbanksgruppen med att hjälpa länder att bredda skattebasen i enlighet med målsättningarna i Agenda 2030 och Addis Abeba Action Agenda om att öka den inhemska resursmobiliseringen, bl.a. genom kapacitetsstärkande insatser för att förenkla inbetalningen av skatter och för att säkerställa rättvisa skattesystem. Mellan räkenskapsåren 2015 och 2018 ökade Världsbanksgruppen sin finansiering till inhemska resursmobilisering med 41 procent. Världsbanksgruppen presenterar regelbundet en rapport om den globala finansiella utvecklingen, Global Financial Development Report. Den senaste rapporten publicerades i november 2017 och behandlar fördelar och nackdelar med det internationella banksystemet. Rapporten tar bl.a. upp förekomsten av internationella banker i låginkomstländer och att de både kan ha en stabiliserande och destabiliserande roll. Enligt rapporten är regleringar och institutionella ramverk centrala för att maximera fördelarna med internationella banksystem. I oktober 2017 publicerade

Världsbanksgruppen rapporten Governance and the Law om samhällsstyrning och regler inom ramen för utvecklingsarbetet. Rapporten tar upp problem med korruption och maktasymmetri som kan leda till svårigheter att uppnå säkerhet, tillväxt och jämlikhet i låginkomstländer. Rapporten belyser också möjligheterna att uppnå mer hållbara resultat genom god samhällsstyrning och förändrade incitamentsstrukturer.

EIB, AIIB, EBRD och NIB har inte särskilt angivet i sina respektive mandat att främja finansiell och monetär stabilitet men deras verksamhet bidrar indirekt genom att verka för ökade investeringar och stärkt tillväxt.

De internationella finansiella institutionernas arbete för finansiell och monetär stabilitet kan ses som bidrag till genomförandet av Agenda 2030, och i synnerhet mål 17 om genomförande och globalt partnerskap och mål 8 om ekonomisk tillväxt.

3.2 IMF:s övervakning

IMF övervakar och utvärderar medlemsländernas ekonomiska och finansiella utveckling och deras ekonomiska politik för att upprätthålla finansiell och monetär stabilitet samt undvika negativa effekter på omvärlden. Institutionen övervakar även ekonomisk och finansiell utveckling samt ekonomisk politik på regional och global nivå. Som en del av denna process identifierar IMF potentiella risker för ekonomisk stabilitet och rekommenderar lämpliga policyåtgärder för att bl.a. öka sysselsättning, främja ekonomisk tillväxt, finansiell och makroekonomisk stabilitet, minska sårbarheten för kriser och höja levnadsstandarden. IMF ser regelbundet över sin övervakningsverksamhet och en översyn ska vara genomförd under 2020. Det är ännu inte beslutat vilka fokusområden översynen kommer ha, men den kan komma att inkludera t.ex. hur IMF ska få större genomslag för sina rekommendationer, hur övervakningen ska kunna uppdateras kontinuerligt allteftersom nya områden ökar i betydelse och andra minskar samt gränsöverskridande effekter av ett lands ekonomiska politik. Arbetet med översynen kommer att involvera IMF:s styrelse, enskilda medlemsländer och experter inom olika ekonomiska och finansiella områden.

Inom ramen för flera s.k. artikel IV-översyner (IMF:s återkommande översyner av medlemsländernas ekonomiska situation och politik) har IMF lämnat råd om åtgärder mot korruption. Korruption i låntagarländerna utgör en risk för IMF:s mål om att skapa hållbar ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet. Under 2018 genomfördes en översyn av policyramverket för hur IMF arbetar med samhällsstyrning (governance) i medlemsländerna, inklusive motverkande av korruption. Översynen ledde till en uppdatering av ramverket som syftar till att göra IMF:s engagemang mer systematiskt och effektivt. Det handlar dels om att mäta svagheter gällande styrning (inklusive korruption) och dess makroekonomiska effekter i det enskilda landet, dels hur IMF:s övervakning och policyråd bäst kan utformas. Ramverket inbegriper även att IMF kan bedöma länders åtgärder för att förhindra mutor från privata aktörer. Världsbanksgruppen är en naturlig samarbetspartner för IMF i dessa frågor.

4 IMF:s bedömning av det ekonomiska läget i Sverige och i euroområdet

Skr. 2018/19:35

IMF genomför vanligen en årlig översyn av den svenska ekonomin genom en artikel IV-konsultation. Den senaste publicerade översynen behandlades i IMF:s styrelse i november 2017 och regeringen informerade riksdagen om resultatet från den översynen i skrivelsen om IMF. Nästkommande artikel IV-konsultation förväntas ske under det första halvåret 2019.

Enligt IMF:s prognos från oktober 2018 dämpas den svenska ekonomins årliga tillväxttakt från 2,4 procent 2018 till 2,2 procent 2019 och vidare ner till 1,9 procent år 2023. Den offentliga sektorns finansiella sparande som andel av BNP förväntas enligt IMF:s prognoser minska från 1,0 procent 2018 till 0,8 procent 2019.

År 2016 genomförde IMF senast en FSAP-utvärdering (omnämnd i avsnitt 3) av den svenska finansiella sektorn. Den behandlades av finansutskottet i betänkandet Finansiell stabilitet och finansmarknadsfrågor (bet. 2016/17:FiU22). IMF konstaterade i utvärderingen bl.a. att svenska finansiella institutioner står sig väl i de stresstester som utförts, samtidigt som IMF menade att de makrofinansiella riskerna ökat, delvis på grund av hushållens ökade skuldsättning.

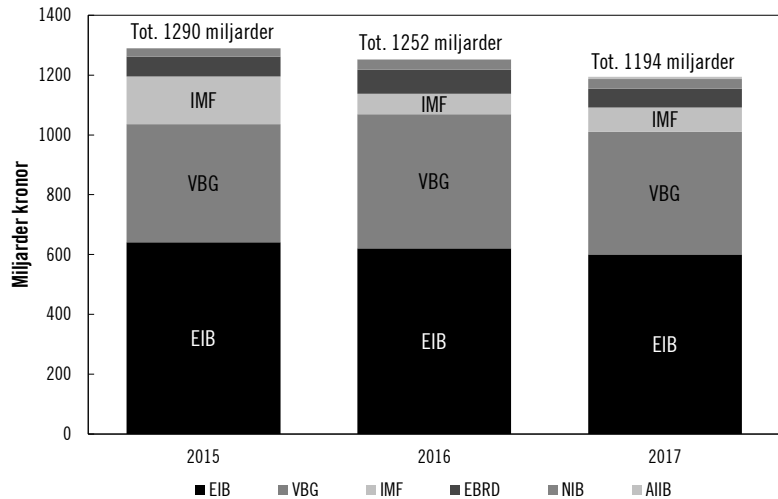
I den senaste artikel IV-konsultationen gällande euroområdet (färdigställd juli 2018), som även inkluderade en granskning av områdets finanssektor (FSAP), betonade IMF bl.a. att tillväxten i euroområdet förväntas avta. Enligt den senaste IMF-prognosen från oktober 2018 är den förväntade årliga tillväxten i euroområdet 2,0 procent under 2018 och 1,9 procent 2019, därefter förväntas den sjunka ytterligare. Den underliggande inflationen är fortfarande låg och IMF beräknar att det dröjer några år tills Europeiska centralbanken når sitt mål om att på medellång sikt hålla inflationen under men nära 2 procent. På medellång sikt utgör en åldrande befolkning och lägre produktivitet utmaningar som riskerar att hålla tillbaka tillväxten. Andra potentiella risker för euroområdet är enligt IMF-prognosen USA:s införande av tullar samt hur brexit-förhandlingarna avslutas. Inom finanssektorn ser IMF positivt på förbättringen av övervakningen av det europeiska banksystemet. IMF välkomnar även utvecklingen av bankunionen och att bankerna har större buffertar än tidigare och att andelen nödlidande lån minskat. IMF betonar dock vikten av att fortsätta stärka banksystemens stabilitet inför framtida kriser. IMF konstaterar även att fragmentering av olika nationella regler för banker fortsatt är ett problem.

5 Institutionernas finansiella insatser och resurssituation

5.1 Institutionernas finansiella insatser

Genom sina finansiella insatser bidrar de internationella finansiella institutionerna till finansiell stabilitet och ekonomisk utveckling. Inriktning liksom typ av insats varierar mellan institutionerna. Exempelvis ger IMF stöd till länder med betalningsbalansproblem, medan investerings- och utvecklingsbankerna ger mer långsiktigt stöd till stater och privat sektor för att stimulera hållbar tillväxt genom lån, utställda garantier, bidrag (gåvobistånd) samt investeringar i eget kapital. Nedan i figur 3 illustreras storleken på institutionernas finansiella insatser. Som framgår av figuren har insatserna under perioden 2015–2017 totalt sett minskat, efter en kraftig ökning i samband med den globala finanskrisen.

Figur 3: Institutionernas totala finansiella insatser

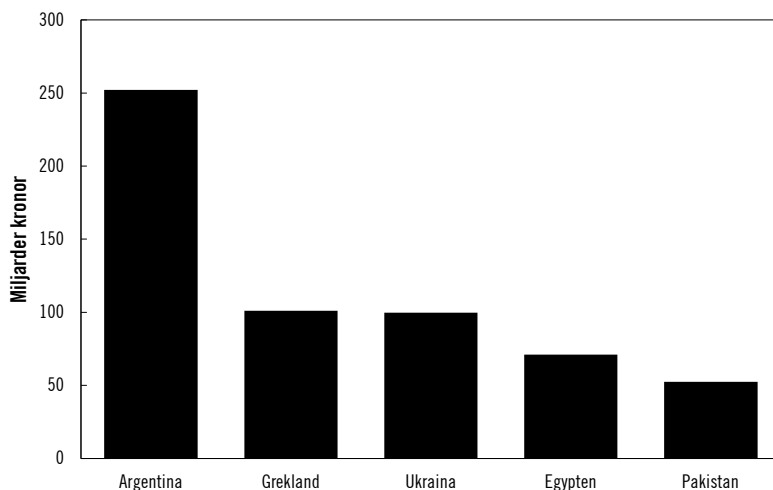
Anmärkning: Figuren visar institutionernas totala utbetalda lån samt i aktuella fall utställda garantier (EIB, EBRD, IBRD och Miga), bidrag (IDA), samt investeringar i eget kapital (AIB, EIB, EBRD, och IFC) i miljard kronor per räkenskapsår 2015–2017. Miga i Världsbanksgruppen (VBG) tillhandahåller endast garantier. Se även bilagan till denna skrivelse för uppgifter om varje enskild institutions insatser. Valutakurser är från den 28 december 2018 (valutakursförändringar har skett under redovisningsperioden). AIB, EIB, EBRD och NIB har räkenskapsår från den 1 januari–31 december. Siffror från dessa institutioner är således från respektive kalenderår 2015–2017 (med undantag för AIB under 2015 eftersom de startade sin verksamhet 2016). IMF har räkenskapsår 1 maj–30 april. IMF-siffror för 2015 avser således 1 maj 2014–30 april 2015. VBG har räkenskapsår 1 juli–30 juni. Det innebär t.ex. att siffror gällande VBG för 2015 avser 1 juli 2014–30 juni 2015.

Källa: Institutionernas respektive årsrapporter.

Från räkenskapsåret 2013 till början av 2018 har IMF:s ordinarie utlåning (dvs. icke-biståndssubventionerade utlåning) minskat. Den biståndssubventionerade utlåningen steg däremot från 2013 för att sedan ligga på en relativt konstant nivå under 2016–2018. Sammantaget har IMF:s totala utlåning ökat något under kalenderåret 2018 jämfört med 2017 (se figur 5 i avsnitt 5.2). Under räkenskapsåret 2018 (dvs. fr.o.m. maj 2017 t.o.m.

april 2018) godkände IMF tre nya icke-biståndssubventionerade låneprogram för Mongoliet, Gabon och Mexiko, samt en ökning av ett pågående låneprogram till ett värde av 788 miljarder kronor. Nästan hela denna summa utgjordes av Mexikos program (778 miljarder kronor), vilket är ett s.k. förebyggande IMF-program. Dessa kan liknas vid ett löfte från IMF om att låntagaren kan utnyttja lånet om betalningsbalansproblem skulle uppstå. Totalt pågick 36 låneprogram (inklusive biståndssubventionerade lån). Bland de nya IMF-programmen 2018 har stödet till Argentina särskilt uppmärksammats. Argentinas förfrågan om stöd från IMF föranleddes av svaga offentliga finanser med stora offentliga lån i utländsk valuta (främst US-dollar), som förvärrades av att den argentinska peson kraftigt minskade i värde. Argentinas program omfattas av IMF:s regelverk kring s.k. exceptional access. Regelverket innebär bl.a. högre krav på tillgång till extern finansiering (t.ex. internationella finansmarknader) för att säkerställa att IMF får tillbaka de utlånade medlen. Programmet godkändes av styrelsen i juni och höjdes i oktober från 449 till 512 miljarder kronor och blir därmed det historiskt största IMF-programmet, förutsatt att det betalas ut till fullo. Hittills utbetalda lån till Argentina framgår nedan av figur 4. I november 2018 beslutade Världsbanksgruppen också om stöd till Argentina på totalt 8,5 miljarder kronor. Stödet utgörs av ett program för att främja inkluderande tillväxt samt av ett projekt som syftar till att förbättra sociala skyddsnet för barn och unga. Av figur 4 framgår vilka IMF:s största exponeringar är (data från 27 december 2018).

Figur 4: IMF:s fem största låntagare

Anmärkning: Valutakurs från 28 december 2018.

Källa: IMF. Data från den 27 december 2018.

I samband med den globala finanskrisen ökade Världsbanksgruppens insatser kraftigt. Insatserna har sedan dess minskat, men ligger fortsatt över den nivå som uppnåddes innan finanskrisen. För IBRD uppgick de utbetalda lånen för räkenskapsåret 2018 till 156 miljarder kronor, vilket kan jämföras med en genomsnittlig nivå på omkring 100 miljarder kronor

2007. År 2010 uppgick utlåningen till 251 miljarder kronor. Även IFC har i förhållande till åren före krisen ökat sina insatser markant. De totala utbetalningarna för IFC uppgick till 100 miljarder kronor under räkenskapsåret 2018. Dessa utbetalningar, som består av subventionerade lån och bistånd till de fattigaste länderna, har också ökat kontinuerligt de senaste åren. Efter att Agenda 2030, Addis Ababa Action Agenda och Parisavtalet antogs 2015 har Världsbanksgruppen uttalat att institutionen behöver öka sina insatser ytterligare. Världsbanksgruppen har bl.a. en central roll i att bistå länder med finansiering, sprida tekniskt kunnande, tillhandahålla pålitliga data och implementera reformer för att uppfylla de globala hållbarhetsmålen i Agenda 2030.

Sett till volym är EIB den största institutionen. Bankens årliga insatser har minskat marginellt 2016 och 2017, men ligger fortsatt på ca 600 miljarder kronor per år (se figur 3). Minskningen beror framförallt på att banken tar höjd för att insatserna måste minska något när Storbritannien lämnar institutionen i samband med brexit. Andelen högriskprojekt i bankens låneportfölj har ökat i och med att EIB sedan 2015 har tillgång till en EU-budgetgaranti via garantiinstrumentet Europeiska fonden för strategiska investeringar (EFSI). Användandet av EFSI syftar till att öka bankens möjlighet att investera i högriskprojekt som bidrar till ett starkare innovations- och investeringsklimat i EU. Geografiskt har EIB:s lån och investeringar fördelats relativt konstant under redovisningsperioden med ca 90 procent av verksamheten inom EU och 10 procent av verksamheten utanför. Bankens insatser i Sverige har ökat under redovisningsperioden och låg på 21 miljarder kronor 2016 och 27 miljarder kronor 2017.

AIIB grundades formellt i januari 2016 och utlåningen startade i juni samma år. Under sitt första år godkände banken lån till nio projekt. De beslutade lånen uppgick till 16 miljarder kronor. Prioriterade områden under bankens första år var energi, transport och vatten/urbana sektorer. År 2017 hade antalet godkända projekt ökat till totalt 23. Den totala summan för godkända projekt vid årets utgång var ca 38 miljarder kronor och de totala utestående insatserna uppgick till 7,2 miljarder kronor. Många av AIIB:s projekt är samfinansierade med andra institutioner. År 2017 gällde det drygt 70 procent av projekten, som finansierades tillsammans med Asiatiska utvecklingsbanken, Världsbanksgruppen, EIB och EBRD. Under 2018 har AIIB fortsatt att öka sina insatser och runt halvårsskiftet 2018 nådde AIIB 9 miljarder kronor i utbetalda lån och investeringar i eget kapital. Sedan AIIB startade sin verksamhet har 13 länder fått sina finansieringsansökningar godkända av banken. Samtliga länder ligger i Asien. Den största andelen av bankens beslutade projekt finns i Indien, Azerbadjan, Indonesien och Turkiet. Energisektorn står för den största andelen av de beslutade projekten och omfattar 48 procent, följt av transportsektorn på 25 procent.

EBRD:s insatser har ökat jämfört med föregående redovisningsperiod. Insatserna till länderna i södra och östra medelhavsområdet och Turkiet har ökat kraftigt, medan bl.a. Östeuropa, Kaukasus och Västra Balkan inte har ökat i samma takt. År 2017 godkände EBRD:s styrelse Libanon som verksamhetsland och beslutade också att starta verksamhet i Palestina.

År 2016 godkände NIB lån för 45 miljarder kronor, vilket är den största volymen någonsin för ett enskilt år. Samma sak gäller för beloppet för utbetalda lån, som var 35 miljarder kronor. År 2017 godkände NIB lån för

39 miljarder kronor. Utbetalda lån 2017 var 32 miljarder kronor. Utlåningen till Sverige stod för 47 procent av bankens utlåning 2017. År 2016 började NIB köpa gröna obligationer utfärdade av företag och kommuner i medlemsländerna och avsatte 5,1 miljarder kronor för detta syfte. I slutet av 2017 ägde NIB gröna obligationer till ett värde av 2,9 miljarder kronor. Under 2017 lade banken fokus på sin strategi att öka utlåningen till Baltikum, med resultatet att lånen till baltstaterna ökade från 102 miljoner kronor 2016 till 2,1 miljarder kronor 2017. Utlåningen till icke medlemsländer fortsatte att minska 2016 och 2017, vilket följer en tidigare trend. År 2017 var utlåningen till icke-medlemsländer ca 9 procent av bankens totala utlåning.

Grekland och Ukraina

Exempel på länder som fått stöd av flera av institutionerna under redovisningsperioden är Grekland och Ukraina. Europeiska stabilitetsmekanismens (ESM) stödprogram till Grekland avslutades sommaren 2018. Kopplat till Greklands ESM-program fanns även ett lånearrangemang från IMF. Finansieringen från IMF:s lånearrangemanget skulle aktiveras först när IMF fått försäkran om ytterligare skuldåtgärder för Grekland från de europeiska institutionerna. När ESM-programmet avslutades hade ingen IMF-finansiering aktiverats. Under IMF:s tidigare stödprogram till Grekland utbetalades 2010–2014 lån motsvarande ca 346 miljarder kronor. Fortsatt utestående lån från IMF till Grekland framgår ovan av figur 4. Framöver kommer IMF att övervaka utvecklingen för landets ekonomi och ekonomiska politik, genom s.k. post-program monitoring.

Världsbanksgruppen har sedan 2012 varit verksam i Grekland, dels genom stöd till uppbyggande av sociala trygghetssystem för de allra fattigaste, dels genom reformer för förbättrat näringslivsklimat och för stöd till privata sektorn. Under 2018 uppgick stödet från Världsbanksgruppen (IFC) till 839 miljoner kronor. I mars 2017 investerade IFC 1,7 miljarder kronor för att förbättra flygplatser i landet. EIB finansierar projekt i Grekland inom ramarna för den ordinarie verksamheten. År 2017 uppgick EIB-gruppens totala insatser i Grekland till 26 miljarder kronor. Majoriteten av finansieringen syftar till att främja små och medelstora företag men banken stödjer även infrastruktur, miljö och humankapital-satsningar i landet. Även om Grekland i normala fall inte är ett verksamhetsland för EBRD fattades 2015 ett beslut att tillåta tillfällig utlåningsverksamhet i landet. Verksamheten har nyligen förlängts till 2025 och fokuserar på projekt i den privata sektorn, reformering av banksektorn samt stöd till privatisering. Verksamheten har bidragit till finansiell stabilitet genom ökad likviditet för den privata sektorn i ett läge där de grekiska bankerna har behövt vara återhållsamma i sin utlåning. Åren 2016 och 2017 investerade EBRD ca 11 miljarder kronor i Grekland.

Vad gäller Ukraina godkände IMF 2015 ett stödprogram motsvarande omkring 157 miljarder kronor, som svar på den djupa recession som drabbade landet 2014 och 2015. Krisen återspeglade visserligen landets makroekonomiska och strukturella svagheter men utlöstes av den ryska aggressionen i Ukrainas östra del och den olagliga annekteringen av Krim.

Trots att den ekonomiska situationen därefter har förbättrats kvarstår ett antal externa sårbarheter, bl.a. en otillräcklig valutareserv, stort råvaruberoende och fortsatt hög utlandsskuld. Den ukrainska regeringen har genomfört en rad viktiga reformer bl.a. för att stärka de offentliga finanserna och banksektorn, men på grund av otillräckliga framsteg vad gäller privatisering och korruptionsbekämpning har inte hela programfinansieringen kunnat betalas ut enligt plan. I slutet av 2018 ersattes det fyraåriga IMF-programmet med ett nytt program motsvarande omkring 35 miljarder kronor som ska löpa över 14 månader. Det nya programmet bygger på det föregående och fokuserar på att bibehålla den makroekonomiska stabiliteten i landet och stärka förutsättningarna för strukturreformer. Sedan 2017 har Världsbanksgruppen en ny landstrategi för Ukraina som syftar till att hjälpa landet att uppnå en långvarig ekonomisk återhämtning som gynnar hela befolkningen. Världsbanksgruppen har under perioden investerat i projekt för att förbättra offentliga tjänster, stödja reformprogram och främja den privata sektorn. Finansieringen från IBRD har avtagit de senaste åren. År 2016 uppgick IBRD:s finansiering i Ukraina till 14 miljarder kronor. År 2018 uppgick den totala finansieringen från IBRD och IFC till 2 miljarder kronor. IFC har under 2016–2018 gjort tio investeringar i framförallt lant- och skogsbruksprojekt i Ukraina. Vid slutet av 2017 hade EIB beviljat insatser på ca 46 miljarder kronor till Ukraina varav ca 9 miljarder kronor hittills betalats ut. Ungefär 90 procent av insatserna genomförs med stöd av EU-budgetgaranti medan resterande insatser görs på EIB:s egen risk. EBRD:s insatser i Ukraina under 2016 och 2017 uppgick till ca 13 miljarder kronor trots fortsatt stora utmaningar. Banken fokuserar på investeringar som främjar reformer inom finanssektorn, energisektorn samt stöd till företag, inklusive ett förbättrat affärsklimat.

På grund av EU:s ekonomiska sanktioner mot Ryssland efter den olagliga annekteringen av Krim godkänner varken EBRD, EIB eller NIB sedan juli 2014 nya investeringar i Ryssland eller i ryska offentliga dotterbolag utanför landet. EBRD har historiskt haft mycket stora insatser i Ryssland men sedan sanktionerna antogs har Turkiet och Egypten blivit EBRD:s största verksamhetsländer i termer av insatsvolym.

Utlåning och initiativ gällande migration

Migration har påverkat institutionernas finansiella insatser under redovisningsperioden.

IMF:s arbete inom migrationsområdet är fokuserat på analysarbete av migrationens makroekonomiska konsekvenser och att bidra till att stärka länders förmåga att hantera migration. Hösten 2018 antog IMF en genomförandeplan för att stärka sitt arbete gentemot bräckliga stater och länder i konfliktsituationer, något som kan vara orsaker till migration. I World Economic Outlook från april 2018 lyfte IMF även fram att migration kan bidra till att dämpa effekter av åldrande befolkningar i mottagande länder, samtidigt som mottagande av migranter kan utgöra en utmaning.

Världsbanksgruppen avsatte i samband med den senaste påfyllnaden av kapital till IDA 2017 reserverade medel på 18 miljarder kronor för stöd till

låginkomstländer som mottagit många flyktingar. När de reserverade medlen lanserades var åtta länder i Afrika, Sydasiern, Mellanöstern och Nordafrika berättigade till finansiering. I juni 2018 bedömdes även Bangladesh vara berättigat för stöd från de reserverade medlen. I oktober 2016 lanserade Världsbanksgruppen också en annan finansieringsfacilitet för medelinkomstländer som tagit emot många flyktingar, Global Concessional Financing Facility. Finansiering från faciliteten ges till projekt som stöttar såväl flyktingbefolkningen som värdsamhällen, och inriktas bl.a. på att förbättra infrastruktur och offentliga tjänster i värdländerna. Sverige är ett av nio länder samt EU som bidragit med finansiering.

EIB har via programmet Economic Resilience Initiative ökat sina insatser på migrationsområdet med 27 miljarder kronor sedan 2016. Programmet genomförs i samarbete med Europeiska kommissionen och andra givare, än så länge framförallt från EU:s medlemsstater, och syftar till att stärka ekonomisk motståndskraft genom att möta utmaningar som uppstår på grund av migration. Investeringar sker framförallt i infrastruktursektorn, för att utveckla privat sektor och för att främja tillväxt och jobbskapande. Inom ramarna för initiativet har EIB ökat sina investeringar i södra grannskapet och på Västra Balkan.

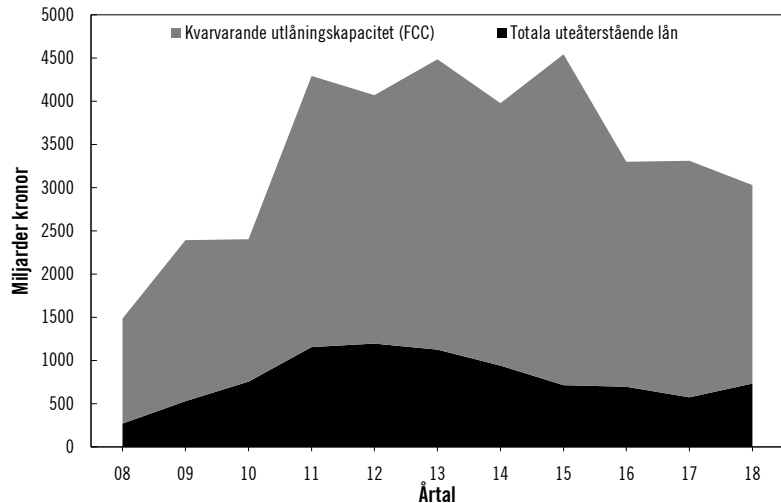
Även EBRD verkar i länder som mottagit många flyktingar och migranter. Banken avser att finansiera projekt för 9,2 miljarder kronor under perioden 2016–2019. Medel kommer från EBRD:s vinstavsättning och bistånd från givarländer. Hittills har projekt för 352 miljoner euro finansierats. EBRD fokuserar på att dels stärka kommunal infrastruktur, såsom vatten, avlopp och avfallshantering, dels främja sysselsättning genom stöd till mikro-, små och medelstora företag samt stöd till förbättrad yrkesutbildning. Banken har koncentrerat sina insatser till Turkiet och Jordanien och kommer även att påbörja arbete i nya verksamhetslandet Libanon. Banken följer även behovsutvecklingen i de andra verksamhetsländerna i Nordafrika och på Västra Balkan.

5.2 Institutionernas resurssituation

IMF:s resurser uppgår till 12 165 miljarder kronor. Resurserna utgörs av permanenta och temporära resurser. De permanenta resurserna består av de s.k. kvotresurserna och de temporära resurserna består av bilaterala lån från vissa medlemsländer samt de s.k. NAB-lånen (se bilagan). IMF:s temporära resurser utgör något mer än hälften av fondens totala resurser (NAB-lånens storlek är 2 271 miljarder kronor och de bilaterala lånen uppgår till 3 943 miljarder kronor). Diskussioner om IMF:s resurnivå har under 2018 främst präglats av den pågående kvotöversynen, se avsnitt 7. De bilaterala lånen löper ut i slutet av 2019, med möjlig förlänning till slutet av 2020, och om de inte förnyas riskerar IMF:s resurser att minska med ungefär en tredjedel. NAB-lånen löper ut i november 2022. IMF:s utlåningskapacitet är lägre än de totala resurserna. Detta beror på att NAB och de bilaterala lånen aktiveras först när IMF:s kvotresurser faller under en viss nivå samt att en del av resurserna sätts av till en säkerhetsbuffert och att vissa länders kvotresurser inte används för utlåning. Utlåningen var

i november 2018 734 miljarder kronor och den kvarvarande utlåningskapaciteten var 2 294 miljarder kronor. Med kvarvarande utlåningskapacitet avses utlåningskapaciteten för de kommande 12 månaderna, vilket i IMF betecknas Forward Commitment Capacity (FCC). FCC utgör summan av inte utlånade kvotresurser, temporära resurser samt planerade återbetalningar, minus planerade utbetalningar och säkerhetsbufferten. Som framgår nedan av figur 5 har IMF i dagsläget utrymme för ytterligare utlåning.

Figur 5: IMF:s totala utestående lån samt kvarvarande utlåningskapacitet i miljarder kronor (Forward Commitment Capacity, FCC).

Anmärkning: Valutakurs från 28 december 2018.

Källa: IMF.org. Data gäller årssiffror.

Världsbanksgruppens resurser har kraftigt förstärkts de senaste åren. Under 2017 beslutades om den artonde kapitalpåfyllnaden för IDA som gäller för perioden 2017–2020. Påfyllnaden blev rekordstor och uppgick till 673 miljarder kronor. Detta är en ökning med 50 procent från den föregående treårsperioden. Det svenska bidraget finansieras av biståndsramen och uppgick till 7,95 miljarder kronor, vilket är en ökning med 1 procent jämfört med föregående treårsperiod. Den svenska andelen i IDA uppgår till 3,09 procent och Sverige är fondens sjunde största givare.

Under 2018 beslutades också om en kapitalhöjning för IBRD på drygt 67 miljarder kronor. IBRD:s utlåningskapacitet regleras av en lägstanivå för kvoten mellan summan av inbetalt kapital och vinstmedel och utestående lån (s.k. kapitaltäckningsgrad). Den får inte understiga 20 procent. I samband med diskussioner om en kapitalhöjning i IBRD aviserade banken att 20-procentsgränsen skulle nås under räkenskapsåret 2019 om en kapitalhöjning inte kom till stånd. I och med att kapitalhöjningen beslutades i oktober 2018 har IBRD åtagit sig att inte hamna i riskzonen för att nå 20-procentsgränsen, bl.a. genom att införa ett nytt ramverk för finansiell hållbarhet. Världsbankens (IBRD och IDA) utestående insatser får inte överstiga 100 procent av bankens inbetalda kapital, reserver och överskott. I juni 2018 var siffran 62,1 procent.

Det har ännu inte fattats något beslut om en kapitalhöjning i IFC men ett förslag om en kapitalhöjning på 49 miljarder kronor i inbetalt kapital är föremål för en guvernörsomröstning som avslutas i september 2019. IFC:s insatser regleras av ett internt riskjusterat mått på kapitaltäckningsgrad som inte får understiga 2 procent. Under räkenskapsåret 2007 uppgick måttet till 32 procent, men fram till räkenskapsåret 2016 hade måttet sjunkit till ca 4 procent. Den kraftiga minskningen beror bl.a. på ökade vinstöverföringar till IDA, negativ avkastning på kapital samt på ojämna kapitalflöden till följd av att risken i verksamheten har ökat. I samband med de nu pågående diskussionerna om en kapitalhöjning i IFC har institutionen aviserat att en kapitalhöjning är nödvändig för att inte den riskjusterade kapitaltäckningsgraden ska sjunka under 2 procent med nuvarande verksamhetsportfölj, vilket bl.a. skulle leda till att institutionen behöver minska sina insatser och inte kan uppfylla sina åtaganden om att öka sina investeringar i de fattigaste länderna. IFC:s utestående skuld och totala åtaganden får inte överstiga 400 procent av institutionens kapital. Siffran är för närvarande 260 procent.

Den svenska andelen av kapitalhöjningen i IBRD och IFC finansieras av biståndsramen. Riksdagen godkände Sveriges medverkan i kapitalhöjningen i IBRD och IFC i propositionen Vårändringsbudget för 2018 (prop. 2017/18:99). Motiven till kapitalhöjningen är att IBRD och IFC behöver ytterligare kapital för att kunna genomföra sina åtaganden i förhållande till Agenda 2030 utan att behöva minska sina insatser. Världsbanksgruppen har en central roll i att öka finansieringen för att genomföra Agenda 2030, både genom att mobilisera resurser från den privata sektorn och genom att implementera innovativa finansieringsinstrument. Kapitalhöjningen i IBRD åtföljs av ett antal interna besparingsåtgärder och ett paket med policyåtgärder inom bl.a. klimat och jämställdhet. Detta gäller även IFC om förslaget till kapitalhöjning röstar igenom. Kapitalhöjningen i IBRD kommer också åtföljas av ett finansiellt hållbarhetsramverk samt en buffert för utlåning i krissituationer.

Under 2018 genomfördes en halvtidsöversyn av den senaste kapitalpåfyllnaden i IDA i syfte att följa upp och dra lärdomar av genomförandet av det arbetsprogram som styr IDA:s verksamhet under treårsperioden. Centrala frågor som behandlades var om villkoren ska förändras för de reserverade medel som finns i den senaste kapitalpåfyllnaden i IDA och om resurserna ska omfördelas. De reserverade medlen är exempelvis öronmärkta för stöd till den privata sektorn eller till kris- och katastrofrespons. Vidare diskuterades förändrade villkor för IDA-länder som uppnår en sådan utvecklingsnivå att de övergår till IBRD samt de tematiska prioriteringarna sviktande och konfliktdrabbade stater, jämställdhet, klimat, inkluderande sysselsättning och god samhällsstyrning.

Under 2016 gav guvernörsstyrelsen också tillåtelse till Miga att dubblera sina garantier i syfte att stärka Världsbanksgruppens engagemang i den privata sektorn.

När Storbritannien lämnar EU lämnar de också EIB vars medlemmar begränsas till EU-länder. I enlighet med bankens stadgar får EIB:s insatser inte överstiga 250 procent av grundkapitalet (summan av EU-ländernas inbetalda kapital, garantikapital och bankens reserver). I och med Storbritanniens utträde ur EU försvinner alltså den brittiska ägarandelen i

EIB på 16,1 procent, bestående av 36 miljarder kronor i inbetalt kapital och 367 miljarder kronor i garantikapital. Vid utgången av 2017 hade EIB insatser på 208 procent av grundkapitalet. Den siffran ökar till 237,7 procent efter utträdet om det brittiska kapitalet inte ersätts av kvarvarande medlemsstater. Vid den nivån vidtas åtgärder och banken måste kraftigt minska sina insatser. För att banken ska kunna upprätthålla nuvarande volym på insatserna utan att bryta mot sina kapitaltäckningskrav eller riskera sämre kreditvärdighet förväntas en kapitalhöjning genomföras 2019. Storbritanniens inbetalda kapital förväntas ersättas med kapital från bankens egna reserver medan landets garantikapital förväntas ersättas av ökade garantiåtaganden från de kvarvarande medlemsstaterna. Några länder, som i dag är underrepresenterade i förhållande till sin ekonomiska storlek, förväntas även bidra med ytterligare kapital vilket skulle göra att EIB:s insatskapacitet ökar något. Beslut om detta väntas i början av 2019. I samband med kapitalhöjningen har EIB även åtagit sig att ta fram ett särskilt ramverk för att säkra att insatsernas volym är långsiktigt finansiellt hållbar.

AIIB håller på att bygga upp sitt kapital och nya medlemmar är ålagda att betala in sitt kapital under fem års tid, respektive tio år för länder som av banken bedöms vara mindre utvecklade. När dessa åtaganden är uppfyllda kommer AIIB:s garantikapital att uppgå till 897 miljarder kronor, varav 179 miljarder kronor är inbetalt kapital. Bankens insatser får inte överstiga 250 procent av garantikapitalet, reserver och innehållna vinster. Enligt bankens stadgar ska styrelsen se över kapitalsituationen minst vart femte år. I samband med riksdagens beslut om Sveriges medlemskap i AIIB (prop. 2015/16:99, bet. 2015/16:FiU21, rskr. 2015/16:310) beslutades också att Sverige under 2016–2020 ska tillföra AIIB kapital på högst 1,1 miljarder kronor, genom fem lika stora årliga betalningar. Utöver det inbetalda kapitalet ställde Sverige under 2016 ut statliga garantier till AIIB som uppgår till högst 4,25 miljarder kronor. OECD:s biståndskommitté DAC beslutade i juni 2017 att till 85 procent beteckna kapitalinsatser i AIIB som bistånd. Detta innebär att motsvarande del av Sveriges kapitaltillskott till AIIB nu ingår i biståndsramen. AIIB har bedömts som finansiellt stabilt av ratinginstitut.

EBRD:s totala kapital uppgår till 305 miljarder kronor, varav 63,7 miljarder kronor utgör inbetalt kapital. När det gäller bankens förhållande mellan utestående insatser och tillgängliga resurser är bankens kapitaltäckningsprincip att endast använda sig av tillgängligt riskkapital, inklusive inbetalt kapital och reserver, för projektinvesteringar. Den 31 december 2017 var förhållandet mellan kapitaltäckningskrav och tillgängligt kapital 70 procent (2016 var det 77 procent) jämfört med en maxgräns för detta förhållande på 90 procent. Med anledning av att EBRD bedömer att institutionen har outnyttjade resurser påbörjades hösten 2018 en strategiöversyn inom EBRD. Översynen fokuserar på hur banken kan stärka sitt arbete i den nuvarande regionen. Banken kommer att presentera en slutlig rapport vid sitt årsmöte våren 2019.

NIB:s totala ägarkapital är 63,1 miljarder kronor, varav 4,3 miljarder kronor är inbetalt kapital. NIB närmar sig sitt utlåningstak, som motsvarar 250 procent av grundkapitalet och ackumulerade reserver. År 2017 var utlåningen ca 190 procent i förhållande till utlåningstaket. Banken har inlett en diskussion om att göra utlåningsbegränsningen riskbaserad. Det

är en förändring som skulle kräva stadgeändringar och godkännande i respektive medlemslands parlament. År 2017 var bankens utestående utlåning, inklusive investeringar i gröna obligationer, ca 175 miljarder kronor. År 2016 beslutade NIB:s guvernörsstyrelse om justeringar gällande respektive medlemslands inbetalda kapital och garantiåtagande gentemot NIB. Syftet var att justera den diskrepans som uppstått över tid mellan medlemsstaternas andel av inbetalt kapital och andel av garantikapital, samt att klargöra vilken kapitalbas som ska utgöra grunden för vinstutdelning. För Sveriges del innebar justeringen att det inbetalda kapitalet minskade något, medan garantikapitalet ökade med motsvarande summa. De särskilda garantierna för långivning till icke-medlemsländer, projektinvesteringsslån och miljöinvesteringsslån, justerades också något. Sammantaget innebar justeringen att Sveriges garantiåtagande till NIB sjönk. NIB gjorde en engångsåterbetalning till Sverige på 138,4 miljoner kronor. Sveriges andel av framtida vinstutdelningar minskade samtidigt med 3,5 procentenheter. NIB uppfyllde 2016 och 2017 villkoren för vinstutdelning. Utdelningen uppgick till 565 miljoner kronor båda åren, varav ca 195 miljoner kronor tillföll Sverige.

5.3 Förändringar i institutionernas låneramverk

De internationella finansiella institutionernas låneramverk utgörs av en uppsättning regler som anger ramarna för respektive institutions långivning. Återkommande eller utifrån händelser i omvärlden ser institutionerna över ramverken och genomför förändringar.

År 2017 skapades en ny facilitet för policyrådgivning inom IMF, Policy Coordination Instrument (PCI), som kan liknas vid ett program utan finansiering. Faciliteten är tänkt att signalera ett förpliktande om reformer och katalysera finansiering från andra källor än IMF. Vidare har en översyn av IMF:s stöd till låginkomstländer som drabbats av naturkatastrofer också genomförts 2016 och 2017. Översynen ledde bl.a. till att maxbeloppet för två av IMF:s utlåningsfaciliteter höjdes, samt att tröskelvärdet för hur stora skador som krävs för ett land ska få låna, sänktes. IMF:s förebyggande faciliteter, har också setts över under perioden. Detta ledde bl.a. till att kraven för kvalificering för faciliteterna har höjts. År 2017 föreslogs ett nytt kortsiktigt likviditetsinstrument men det fick inte tillräckligt stöd i IMF:s styrelse.

I Världsbanksgruppens låneramverk har inga större förändringar skett under redovisningsperioden. Den kapitalhöjning som guvernörsstyrelsen beslutade om i IBRD i oktober 2018, som nämns i avsnitt 5.2, kommer dock att medföra vissa förändringar kommande år. IBRD kommer exempelvis implementera ett nytt ramverk för finansiell hållbarhet i verksamheten, som bl.a. kommer att inkludera ett nytt mått på hur mycket banken får låna ut samtidigt som bankens långsiktiga finansiella hållbarhet säkerställs. Från och med den 1 juli 2018 infördes också en ny prismodell för lån från IBRD där låntagarländernas löptidspremier varierar med inkomstnivån. I prismodellen finns en komponent som skyddar små, fragila och konfliktdrabbade länder samt länder som uppnår en viss utvecklingsnivå och övergår från IDA till IBRD från prishöjningarna.

oktober 2018 trädde Världsbankens (IBRD och IDA) nya ramverk för miljömässiga och sociala standarder i kraft. Beslut om införandet av ramverket fattades 2016. Syftet med ramverket är att förbättra utvecklingseffekten av finansiering från IBRD och IDA och det lyfter bl.a. fram rättigheter för arbetstagare, resurseffektivitet, finansiella mellanhänder, icke-diskriminering och ansvarsutkrävande.

Under redovisningsperioden har inga större förändringar gjorts av EIB:s låneramverk. Som framgår av avsnitt 5.1 genomfördes emellertid en signifikant utvidgning av EIB:s låneramverk 2015 i och med att EFSI introducerades. Tillgången till en EU-budgetgaranti via EFSI har haft stor påverkan på bankens insatser 2016–2018. Sedan 2015 och fram till hösten 2018 har EIB mobiliserat ca 3 442 miljarder kronor i extern finansiering, varav ca två tredjedelar från den privata sektorn. År 2018 förlängdes programperioden för EFSI till 2020 och EFSI förväntas vid sitt slut ha mobiliserat totalt 5 138 miljarder kronor och skapat ca 1,4 miljoner jobb i EU.

AIIB startade sin verksamhet 2016 och banken har de första åren fokuserat på att utveckla verksamheten samt på att ta fram strategier och policyer. Några centrala strategier är transportsektorstrategin, riskhanteringsstrategin och strategin för hållbar energi i Asien. En diskussion om hur bankens låneramverk ska utformas pågår. Från och med 2018 kan upp till 15 procent av bankens insatser gå till medlemsländer utanför Asien. Några sådana insatser har dock ännu inte beviljats. AIIB har skapat en specialfond som främst riktar sig till de länder som tar emot IDA-stöd. Medel ur fonden betalas ut som bidrag och ska finansiera tekniskt stöd för att förbereda projekt och projektansökningar. Vid utgången av 2017 bidrog tre medlemsländer till fonden (Kina, Sydkorea och Storbritannien) och ett mindre antal projekt finansieras från fonden.

EBRD:s verksamhetsplan för 2016–2020 anger bankens strategiska inriktning och mål. Banken ska fokusera på de sektorer där den har ett tydligt mervärde, främst gröna investeringar och investeringar i energisäkerhet, främjande av små och medelstora företag, entreprenörskap och innovation, infrastruktur samt kapitalmarknader. Banken har även ökat sitt fokus på att främja sektorreformer genom s.k. policydialog. EBRD genomförde år 2016 en översyn och revidering av sitt transitionsbegrepp, som är grunden för bankens mandat, dvs. att stödja östeuropeiska och centralasiatiska länders övergång från planekonomi till marknadsekonomi och hållbar utveckling. De prioriterade geografiska områdena för banken 2016–2020 är de verksamhetsländer och regioner som är minst utvecklade marknadsekonomier, dvs. länderna i EU:s östra närområde, Centralasien, på Västra Balkan och i den relativt nya verksamhetsregionen i södra och östra medelhavsområdet. Insatserna i dessa områden, som utgör den största delen av bankens portfölj, avses ökas marginellt.

NIB har under 2018 reviderat sitt mandat för verksamheten. Det nya mandatet är att främja produktivitet och miljörelaterade fördelar i medlemsländerna. Tidigare var bankens mandat att främja konkurrenskraft och miljö i medlemsländerna. Förändringen syftar framförallt till att förtydliga bedömningskriterierna för vilka projekt som NIB finansierar. I det nya mandatet finns även skrivning om att främja ekonomiskt jämlika möjligheter. År 2016 beslutade NIB om en särskild facilitet för lån till

6 Tematiska frågor

6.1 Jämställdhet

Sedan Agenda 2030 och dess mål om jämställdhet (mål 5) beslutades 2015 har jämställdhetsfrågor blivit ett större fokusområde för flera institutioner. IMF har exempelvis stärkt sitt analysarbete gällande jämställdhetsfrågor utifrån deras makroekonomiska effekter och har bl.a. analyserat effekter av kvinnors arbetskraftsdeltagande. Detta har fått genomslag i IMF:s övervakning, rekommendationer till länder och i vissa fall finansiella stödprogram. Exempelvis innehåller låneprogrammen till Niger och Egypten mål om att öka kvinnligt arbetskraftsdeltagande genom att ställa krav på framtagande av jämställdhetsstrategier eller förbättra tillgången till daghem och förskolor. I det kapacitetsstärkande arbetet har jämställdhetsarbetet varit ett tema, och IMF har bl.a. gett råd till medlemsländer om s.k. jämställdhetsbudgetering. Ett relaterat område, där IMF också tydligt ökat sin ambition under perioden, är inkluderande tillväxt i enlighet med Agenda 2030:s mål om anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt (mål 8). IMF har sedan många år bedrivit forskning om ekonomisk ojämlikhet men har på senare år ökat fokus på hur en stabil tillväxt bättre kan förenas med en mer jämlik fördelning. Detta har tagit sig uttryck både i IMF:s forskning, policydialog med medlemsländer, låneprogram och i teknisk assistans, i de fall det bedöms ha makrofinansiell relevans. Eftersom både drivkrafterna bakom ojämlikhet och förutsättningarna att motverka den skiljer sig mellan länder, varierar också policyrekommendationerna. I många fall handlar det om att skapa förutsättningar för arbetskraften att möta ekonomiska förändringar, men också om att stärka sociala skyddsnet och utbildningsinsatser och föra en mer omfördelade politik.

Världsbanksgruppens ambition för integreringen av jämställdhetsarbetet höjdes i och med antagandet av dess jämställdhetsstrategi 2015. I samband med det tidigare nämnda beslutet om kapitalhöjning (se avsnitt 5.2) åtog sig även IBRD att öka andelen projekt med åtgärder för att minska identifierade jämställdhetsklyftor från 42 till 55 procent. Om en kapitalhöjning för IFC godkänns kommer institutionen att fyrdubbla finansieringen till kvinnliga företagare. Jämställdhet har även varit ett återkommande fokusområde i IDA-påfyllnaderna, med särskilda mål som följs upp och rapporteras. Världsbanksgruppen har också tillsatt en arbetsgrupp av exekutivdirektörer vars arbete syftar till att uppnå en jämnare könsfördelning i styrelsen. Den höjda ambitionsnivån är också en signal om att Världsbanksgruppen vill öka sitt bidrag till genomförandet av Agenda 2030, och i synnerhet målet om jämställdhet. På forskningsområdet arbetar Världsbanksgruppen med att öka kunskapen om hur kvinnors ekonomiska egenmakt, röst, deltagande och aktörskap kan

främjas. Genom initiativet Women, Business and the Law arbetar Världsbanksgruppen bl.a. med att identifiera och kartlägga legala hinder för kvinnors deltagande i näringslivet. Världsbanksgruppen arbetar även på en övergripande nivå med att öka tillgången till könsuppdelad statistik och jämställdhetsstatistik.

EIB antog sin första jämställdhetsstrategi i december 2016 efter att framförallt Sverige varit drivande i frågan. Strategin består av tre övergripande delar 1) att alla projekt ska granskas utifrån ett jämställdhetsperspektiv för att undvika negativa effekter på jämställdhet, 2) att möjligheter att främja jämställdhet ska identifieras i enskilda projekt, och 3) att banken ska investera i projekt som särskilt syftar till att främja jämställdhet, t.ex. kvinnors entreprenörskap.

AIIB har ingen övergripande policy eller strategi för jämställdhet. I stället är bankens uttalade ambition att jämställdhet ska inkluderas i bankens verksamhet. AIIB:s ramverk för miljömässiga och sociala frågor inkluderar jämställdhet och ett arbete med att integrera jämställdhet i processen för insatserna har påbörjats. Jämställdhetsaspekter har även tagits i beaktande när policyn för kompensation och ersättningar omarbetats, för att förbättra möjligheterna att rekrytera kvinnor och personer med familj till banken.

EBRD har antagit en jämställdhetsstrategi som gäller 2016–2020. Strategin har fokus på att främja kvinnors sysselsättning och tillgång till finansiering samt infrastruktur och offentlig service. Strategin innebär också att större vikt läggs även vid jämställdhet i samband med bankens bedömning av projekt. En intern handlingsplan för att integrera jämställdhet i hela bankens arbete presenterades för styrelsen i november 2018. EBRD strävar mot att 50 procent av bankens höga chefsposter ska innehas av kvinnor. I dagsläget är den siffran ca 34 procent.

NIB har ingen jämställdhetsstrategi. En diskussion pågår i banken om hur sociala aspekter, som jämställdhet, kan utvecklas och förtydligas i bankens hållbarhets- och miljömässiga standarder. Detta arbete pågick under 2018.

6.2 Miljö-, klimat- och energifrågor

Sedan Agenda 2030 och Parisavtalet beslutades 2015 har miljö- och klimatfrågor blivit allt viktigare för flera av institutionerna. Miljö- och klimatfrågor har bl.a. uppmärksammats alltmer av IMF, och är del av fondens analytiska arbete, kapacitetsstärkande insatser hos medlemsländerna och övervakning. Analysarbete har skett bl.a. gällande klimatförändringars effekter på ekonomisk aktivitet. Energipriser och reformer av energisubventioner är, och har under lång tid varit, en del av fondens bilaterala övervakning. Framöver förväntas frågor rörande klimatåtgärder för att minska utsläpp uppmärksammas mer i IMF:s multilaterala övervakning. IMF kommer att ge vägledning gällande medlemsländernas genomförande av strategier i förhållande till klimatavtalet och IMF:s klimatarbete är en del av institutionens bidrag till genomförandet av Agenda 2030. IMF och Världsbanksgruppen kommer även gemensamt ta

fram förslag för hur sårbara länder kan utveckla och implementera strategier för att bygga motståndskraft till klimatförändringar.

Världsbanksgruppen nuvarande klimatstrategi antogs 2016 i syfte att bidra till att uppfylla åtaganden i Parisavtalet och anger bl.a. att 28 procent av institutionens insatser ska vara klimatrelaterade till 2020. Under räkenskapsåret 2018 överträffade Världsbanksgruppen målet då ca 32 procent av institutionens totala insatser hade positiva klimateffekter, exempelvis genom insatsernas bidrag till minskade utsläpp av växthusgaser. En av huvudanledningarna till den kraftigt ökade klimatfinansieringen är att Världsbanksgruppen arbetat fokuserat på att integrera klimataspekter i alla utvecklingsrelaterade projekt. Sedan strategin antogs har IBRD och IDA ökat andelen projekt med positiva klimateffekter från 37 procent under räkenskapsåret 2016 till 70 procent under räkenskapsåret 2018. IBRD och IDA har också fördubblat sina insatser till klimat Anpassning som för närvarande utgör knappt hälften av Världsbanksgruppens klimatfinansiering. Av IFC:s utlåning och investeringar i eget kapital var 34 procent klimatrelaterade. Världsbanksgruppens garantiorgan Miga har också klimat som ett av tre fokusområden, och närmare 60 procent av de projekt som garanterats av Miga under räkenskapsåret 2018 gav stöd till utsläppsminskningar och klimat Anpassning. Mellan räkenskapsåret 2014 och räkenskapsåret 2017 bidrog Världsbanksgruppen direkt till att förbättra tillgången till elektricitet för mer än 45 miljoner människor. Det pågår diskussioner om huruvida Världsbanksgruppen bör åta sig än mer ambitiösa mål på klimatområdet. Vid FN:s klimattoppmöte i december 2018, COP24, presenterade institutionen uppdaterade mål som bl.a. innebär en ökning av den direkta klimatfinansieringen av totala insatser från 28–33 procent under budgetår 2019 och 2020 till 35 procent under budgetår 2021–2025. Världsbanksgruppen ska också öka mobiliseringen av privat kapital inom klimat från ca 66 miljarder kronor årligen under budgetår 2015–2017 till ca 117 miljarder kronor årligen under budgetår 2021–2025. Syftet med den förhöjda ambitionsnivån är att öka stödet till verksamhetsländer i genomförandet av sina nationella åtaganden inom ramen för Parisavtalet, att öka ambitionsnivån i Världsbanksgruppens egen verksamhet och att öka effekten av institutionens klimatåtaganden. I december 2017 meddelade Världsbanksgruppen också att de kommer sluta finansiera produktion av olja och gas efter 2019. Institutionen meddelade vidare att den fr.o.m. 2018 årligen ska rapportera om sitt totala koldioxidavtryck samt införa ett skuggpris på koldioxid i sina ekonomiska projektanalyser.

EIB har sedan 2015 en klimatstrategi som syftar till att öka effekten av EIB:s klimatfinansiering, minska negativa effekter av klimatförändringar och integrera klimathänsyn i alla delar av bankens verksamhet. Enligt strategin ska minst 25 procent av institutionens totala insatser gå till klimatprojekt. År 2017 överträffade EIB målet och investerade 28 procent av sina totala insatser om 600 miljarder kronor i klimatprojekt. För att bidra till att nå målen i Parisavtalet har EIB även som mål att 35 procent av de totala insatserna i låginkomstländer ska utgöra klimatinvesteringar senast år 2020.

AiIB beslutade i början av 2016 om ett miljömässigt och socialt ramverk. I ramverket lyfter AiIB tre dimensioner av hållbar utveckling som banken ska ägna sig åt: ekonomisk, social och miljömässig hållbar

utveckling, vilket är i linje med de globala målen i Agenda 2030. Ramverket ska vara en grund vid framtagande och genomförande av projekt. Ramverket sätter standarder för t.ex. miljömässig hållbarhet och innehåller policy och standarder för genomförande av bankens projekt, men inga mål eller nivåer för hur stor andel av projekten som ska vara klimatrelaterade eller uppfylla vissa standarder. Ramverket kommer att ses över under 2019. AIIB antog 2017 en energisektorstrategi. Sverige lade tillsammans med flera andra europeiska länder ner sin röst när styrelsen antog strategin, eftersom den ansågs innehålla alltför öppna formuleringar gällande investeringar i fossil energi.

EBRD uppdaterade under 2018 sin energistrategi. Den nya strategin syftar till att underlätta omställningen till energiformer som släpper ut mindre växthusgaser i EBRD:s verksamhetsländer. Strategin innehåller bl.a. ett åtagande om att banken helt ska sluta finansiera kolprojekt och ett stopp för alla investeringar som syftar till prospektering och utvinning av fossila bränslen inklusive olja, med undantag för stöd till åtgärder som minskar s.k. gasfackling (utsläpp av överskottsgas på oljefält, i raffinaderier eller vid petrokemiska fabriker). Strategin fastställer också tydligare kriterier för när banken kan finansiera gasprojekt och innebär generellt att stort fokus läggs på främjande av förnybar energi och energieffektivitet. EBRD har i och med denna strategi åtagit sig att introducera ett skuggpris på koldioxid (dvs. prissätta projektets koldioxid-avtryck) i projektutvärderingar för alla typer av energiintensiva projekt. EBRD har som mål att 40 procent av de totala årliga insatserna ska gå till gröna projekt år 2020. Vid projektbedömningar läggs nu större vikt vid investeringars bidrag till övergången till en grön ekonomi. År 2017 investerade EBRD totalt ca 42 miljarder kronor i förnybar energi, med fokus på energieffektivitet och förnybar energi. Det motsvarar 43 procent av bankens totala investeringar och målet gällande gröna investeringar överskreds därmed redan 2017. Dessa investeringar bedöms enligt banken leda till årliga utsläppsminskningar om drygt 6,3 miljoner ton koldioxid.

NIB:s investeringar på miljö- och klimatområdet ökade med omkring en tredjedel 2016 jämfört med föregående år. Det berodde framför allt på att banken finansierade projekt för avloppsvattenrening i Sverige och Norge till ett värde av 7 miljarder kronor. Flera av projekten innebar utvinning av biogas av restprodukter. År 2017 minskade investeringarna på miljö- och klimatområdet till en lägre nivå än 2014 och 2015. År 2017 upprättade NIB en hållbarhetsredovisning enligt GRI-standarden (Global Reporting Initiative) som är ett index till vilket banken redovisar hur verksamheten påverkar t.ex. klimatförändringar och mänskliga rättigheter, som används av alla statligt ägda bolag i Sverige och även är vanligt förekommande bland större bolag i näringslivet.

7 Inflytande och styrning

Styrningen av de olika internationella finansiella institutionerna har stora likheter. För samtliga internationella finansiella institutioner som behandlas i denna skrivelse är det högsta beslutande organet i institutionen

guvernörsstyrelsen. För svensk del är finansministern guvernör i alla institutioner, med undantag för IMF, där riksbankschefen är Sveriges guvernör. Beslut i guvernörsstyrelserna rör övergripande frågor. Guvernörsstyrelsen har delegerat beslutsfattandet för beslut som rör institutionens löpande verksamhet och interna styrning till en exekutiv- eller direktörsstyrelse som träffas flera gånger under året. Utifrån beslut av styrelserna leds arbetet vid institutionerna av en verkställande direktör eller president, som tillsammans med personalen genomför institutionens verksamhet, ofta i samarbete med andra institutioner.

När det gäller medlemsländernas inflytande är frågor som rör kapitalhöjningar och ägande centrala i institutionerna. Nedan redogörs för väsentliga delar av utvecklingen i institutionerna gällande inflytande och styrning under redovisningsperioden.

Som redogjordes för i skrivelsen om IMF pågår för närvarande IMF:s femtonde kvotöversyn, som innebär en översyn av medlemsländernas ägarandelar. I samband med denna ska medlemsländerna även komma överens om en ny s.k. kvotformel som avgör hur nya röstandelar ska fördelas mellan medlemsländerna vid en kapitalhöjning. Eftersom kvoter även styr länders röststyrka i IMF är dessa översyner svåra att komma överens om. Den pågående kvotöversynen skulle redan ha avslutats, men avslutet för översynen har senarelagts till oktober 2019. Hittills har diskussionerna inte resulterat i några betydande framsteg. Det beror framför allt på att USA, som har blockerande minoritet i IMF:s styrelse, inte förväntas vara beredd att tillskjuta ytterligare resurser. EU-länderna står däremot bakom en ökning av kvoterna i samband med den femtonde översynen. En viktig fråga i den pågående översynen är hur stor utlåningskapacitet IMF bör ha framöver, och hur stor del av resurserna som ska utgöras av kvoter. I de fall då kvoterna inte räcker för att IMF ska kunna möta medlemsländernas lånebehov har fonden möjlighet att låna ytterligare medel från de medlemsländer som anslutit sig till det multilaterala låneavtalet NAB (New Arrangement to Borrow). Om inte heller dessa medel är tillräckliga kan IMF använda sig av bilaterala låneavtal som ett antal länder – däribland Sverige, med riksdagens godkännande – ingått med IMF. En annan fråga är en förväntan från flera framväxande ekonomier att den femtonde kvotöversynen ska innebära ett ökat inflytande för dem. Även det tidigare åtagandet från de europeiska avancerade ekonomierna att minska sin representation i IMF:s exekutiv-direktörsstyrelse, till förmån för framväxande ekonomier och låginkomstländer, är en inflytandefråga. Under 2018 har dock inget väsentligt hänt i frågan.

I samband med Världsbanksgruppens årsmöte 2016 antogs en ny formel för fördelningen av röst- och ägarandelar i IBRD. Formeln tar hänsyn till medlemsländernas BNP och bidrag till IDA och inkluderar en kompressionsfaktor som syftar till att jämna ut röstandelarna mellan de länder som har högst respektive lägst BNP och ger störst respektive minst IDA-bidrag. I samband med kapitalhöjningen till IBRD applicerades formeln på en mindre del av kapitalhöjningen i syfte att justera medlemsländernas ägarandelar. Sveriges och den nordisk-baltiska valkretsens inflytande i IBRD kommer därmed stärkas marginellt. Kinas ägarandel kommer öka från 4,7 till 6 procent. Som grupp ökar också de framväxande

ekonomierna sitt inflytande från 47 till 47,5 procent. Röst- och ägarandelarna i IBRD ska ses över vart femte år, nästa gång år 2020.

Det finns ingen regel för hur ägarandelar i EIB ska fördelas men huvudprincipen har varit att medlemsländernas relativa ekonomiska storlek när de gick med i banken legat till grund för deras ägarandel. Länder som har haft en högre tillväxttakt har därmed blivit under-representerade i förhållande till sin nuvarande BNP-andel i EU27. I samband med diskussioner om kapitalhöjning i EIB under 2018 ville några medlemsländer betala in mer pengar till institutionen för att på så sätt öka sin ägarandel och därmed sitt inflytande. Slutgiltigt beslut väntas i början på 2019. I samband med kapitalhöjningen väntas även ett antal styrningsreformer i EIB, däribland att 1) utöka antalet suppleanter i styrelsen så att alla bankens medlemsländer ska kunna representeras av en egen suppleant, 2) utöka användningen av kvalificerad majoritet vid omröstningar i styrelsen, 3) banken ska säkerställa finansiellt hållbara insatser så att dessa inte per automatik ska kräva regelbundna kapitalhöjningar från medlemsländerna, 4) stärka risköversynen, och 5) bankens 9 vicepresidenter, vilka utgör bankens ledningsgrupp och är tillsatta av bankens valkretsar, ska upphöra att vara involverade i förhandling och genomförande av projekt i de länder de representerar eftersom det riskerar skapa intressekonflikter.

AIIB har i sina stadgar slagit fast att de asiatiska medlemsländerna ska inneha minst 75 procent av rösterna i banken. I AIIB pågår ett arbete med att utveckla bankens styrningsfunktioner. Bland annat har en enhet som hanterar klagomål mot projekt, projektutvärdering och arbetet mot bedrägeri och korruption etablerats. I exekutivdirektörsstyrelsen pågår en diskussion om hur ansvarsfördelningen mellan styrelsen och bankens president ska se ut, inklusive hur styrelsen ska kunna utkräva ansvar av presidenten. År 2018 antog styrelsen ett ramverk för ansvarsutkrävande som slår fast exekutivdirektörsstyrelsens roll i banken t.ex. när det gäller att besluta om policyer och strategier och dess ansvar för dessa gentemot guvernörsstyrelsen. Ramverket fastslår också processen för godkännande av projekt och principer för delegering av beslut till presidenten, samt hur presidenten hålls ansvarig för sitt arbete.

8 Viktiga framtida frågor i institutionerna

Den ekonomiska utvecklingen är på ett globalt plan fortsatt god, men det finns anledning för de internationella finansiella institutionerna att stå väl rustade inför en eventuell ekonomisk nedgång som kan innebära ökad efterfrågan på institutionernas utlåning och investeringar. Samtidigt som en penningpolitisk åtstramning innebär en återgång till mer normala förutsättningar gällande t.ex. räntenivåer riskerar den att försätta länder med svaga finansiella förutsättningar i problem. Utvecklingen i vissa framväxande ekonomier under 2018 har skapat oro, och har redan lett till att Argentina fått det historiskt största IMF-programmet (förutsatt att det betalas ut till fullo). Den nuvarande internationella handelspolitiken skapar osäkerhet, som inte bara kan skapa direkta ekonomiska förluster i form av

minskad handel utan även ge följd effekter i termer av minskad tillförsikt hos företag och investerare, vilket vidare kan innebära minskad ekonomisk aktivitet.

Vad gäller den finansiella stabiliteten har regelverken för banksystem förstärkts sedan finanskrisen, men fortsatt återstår åtgärder att genomföra och delar av regelverkens förmåga är inte prövade i praktiken. Flyktingströmmar och annan typ av migration i världen kan också förväntas ha en påverkan på institutionernas verksamhet under de kommande åren, vilket de haft under de senaste åren. Klimatförändringarna är en av de största globala utmaningarna, och institutionernas verksamhet kan förväntas behöva anpassas kontinuerligt för att även fortsatt bidra till genomförandet av Parisavtalet, genom att främja en minskning av utsläppen av växthusgaser och anpassning till ett förändrat klimat. Agenda 2030 och Addis Ababa Action Agenda kommer fortsatt att vara integrerade delar av institutionernas verksamhet på ett övergripande plan och institutionerna förväntas fortsatt arbeta för att genomföra agendorna. I flera av institutionerna har exempelvis frågor som jämställdhet, jämlikhet och inkluderande tillväxt uppmärksammats allt mer och förväntas förbli centrala i institutionernas verksamhet även framöver. Vad gäller institutionernas åtaganden för att finansiera genomförandet av Agenda 2030 kan noteras att mobilisering av kapital från privata aktörer genom exempelvis innovativa finansieringsinstrument är en viktig framtida fråga för flera av institutionerna. Ökad skuldsättning och inhemsk resursmobilisering förväntas också bli centrala frågor för flera av institutionerna. Inom institutionerna finns utöver dessa frågor ett antal frågor som förväntas ges mer uppmärksamhet framöver.

För IMF kommer fokus fortsatt vara att främja internationell finansiell stabilitet genom framför allt rådgivning och utlåning. Därutöver förutses IMF:s arbete inom vissa närliggande områden att växa. Ett sådant område är "fintech", dvs. teknologiskt driven innovation inom finanssektorn, som förutses växa i betydelse. Vid årsmötena för IMF och Världsbanksgruppen på Bali i oktober 2018 antogs den s.k. Bali Fintech Agenda. Syftet med agendan är att ge vägledning om hur länderna ska kunna ta tillvara de nya ekonomiska och finansiella möjligheter som fintech kan skapa, men också hur de ska hantera de risker som exempelvis digitala plattformar innebär. Inom ramen för sina respektive mandat kommer IMF och Världsbanksgruppen att driva agendan i nära samarbete med andra relevanta internationella organisationer. IMF har också aviserat att de avser utarbeta ett strategiskt ramverk för hur institutionen ska förhålla sig till länders sociala utgifter i sitt övervaknings- och programsamarbete med medlemsländerna. IMF har konstaterat att budgetåtaganden, dels i syfte att skydda utsatta grupper, dels för att upprätthålla rimliga fördelningskonsekvenser av ekonomiska reformer kan vara effektiva bidrag till makroekonomisk balans och stabilitet, och därför kan behöva skyddas eller stärkas inom ramen för t.ex. ett IMF-program. Ramverket förväntas presenteras för styrelsen under första halvåret 2019.

För Världsbanksgruppen kommer en viktig fråga under de kommande åren att vara genomförandet av kapitalhöjningen i IBRD och IFC, givet att förslaget om en kapitalhöjning i IFC godkänns av medlemsländerna. En annan viktig fråga kommer vara de policyåtgärder som institutionerna har utlovat att genomföra som ett resultat av kapitalhöjningarna. Vidare

bedömer Världsbanksgruppen att frågor gällande inhemsk resursmobilisering i låginkomstländer och olagliga finansiella flöden som en del av genomförandet av Addis Ababa Action Agenda kommer att bli allt viktigare framöver. Världsbanksgruppen pekar även på behovet av ökade investeringar i humankapitalet för att främja ekonomisk tillväxt, produktivitet och för att hantera de möjligheter och utmaningar som den tekniska utvecklingen innebär.

AIIB kommer under de närmsta åren fortsätta att öka sina insatser och bygga upp institutionen. Viktiga frågor förväntas bli om banken ska fördjupa eller bredda sin verksamhet, både tematiskt och geografiskt och hur finansiering ska mobiliseras från den privata sektorn.

NIB har under 2018 börjat diskutera att ersätta bankens stadgemässiga utlåningsbegränsning med ett riskhanteringsramverk vars utlåningsbegränsning i större utsträckning skulle ta hänsyn till risken i bankens verksamhet. Orsaken till förslaget är att banken börjar närma sig taket för den stadgemässiga utlåningsbegränsningen, men att banken har ett betydligt större utlåningsutrymme om hänsyn tas till den låga risken i utlåningen.

Under 2017 och 2018 har både EIB och EBRD föreslagit att deras respektive verksamheter ska utvidgas för att möta de globala utmaningarna, med särskilt fokus på klimatsatsningar, privat sektor och Afrika söder om Sahara. EIB lade hösten 2017 fram ett förslag om att skapa ett dotterbolag, EU Bank for External Investment and Partnerships, för bankens verksamhet utanför EU. Parallellt med detta har EBRD:s ledning framfört att banken har outnyttjat kapital som borde användas till att expandera bankens geografiska verksamhetsregion. Ännu har inte institutionernas förslag förverkligats och det pågår diskussioner mellan EU:s medlemsländer kring behovet av att anta ett helhetsperspektiv på hur de europeiska institutionernas medel ska användas. Detta för att säkra att pengarna används där de gör störst nytta och för att undvika överlappning och konkurrens mellan olika aktörer. Vilken roll de två institutionerna ska spela i den europeiska utvecklingsfinansieringsarkitekturen kommer att vara en viktig fråga framöver. Den påverkas även av att Europeiska kommissionen, inom ramarna för EU:s nästa fleråriga budgetram 2021–2027, föreslår att bredda tillgången till EU-budgetgarantier från att bara ha omfattat EIB till att även gälla andra internationella finansiella institutioner. Hur tillgången till instrumenten utformas kommer att vara avgörande för hur riskfyllda projekt institutionerna kommer att kunna finansiera.

I april 2017 beslutade G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer om inrättandet av högnivågruppen Eminent Persons Group on Global Financial Governance (EPG). Gruppens uppdrag var att se över den internationella finansiella arkitekturen och komma med förslag till hur de internationella finansiella institutionerna bättre kan fungera som ett system. EPG lade fram sin slutrapport, Making the Global Financial System Work for All, i oktober 2018. Denna innehåller förslag på reformer både för att förbättra utvecklingssamarbetet och styrningen av internationella finansiella institutioner och för att stärka den globala finansiella stabiliteten. Rapporten och dess förslag kommer i ett första skede att analyseras och diskuteras av G20-länderna, men kan i

förlängningen innebära förändringar för hur institutionerna styrs och Skr. 2018/19:35
verkar framöver.

Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna¹

Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB)²

1. Grundläggande information

Mandat	Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB) grundades den 16:e januari 2016. AIIB ska främja hållbar ekonomisk utveckling, skapa välbefinnande och förbättra infrastrukturanlutningar i Asien samt bidra till regionalt samarbete och partnerskap för att möta utvecklings-utmaningar.
Verksamhet	AIIB:s verksamhet ska fokusera på infrastrukturinvesteringar i Asien. Det är motiverat av regionens stora behov av infrastruktur för att stärka tillväxt och minska fattigdom. Stöd i form av utlåning, aktieinvesteringar och garantier ges till projekt i både offentlig och privat regi. Målsättningen är att stöd till offentliga projekt kraftigt ska överstiga stöd till privata projekt. Stöd ska vara miljömässigt hållbara och ta sociala hänsyn. Under de första åren som AIIB har varit verksam har en stor del av projekten samfinansierats med andra internationella finansiella institutioner, bl.a. Världsbanken och Asiatiska utvecklingsbanken. Över tid kommer institutionens kapacitet att investera på egen hand att öka.
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år eller vid behov. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras 2018–2020 av Emil Levendoglu från Storbritannien. För perioden 2018–2020 har Sverige en vice-direktör i styrelsen, Eva Haghanipour.</p> <p><u>Chef</u>: Liqun Jin från Kina, förordnad t.o.m. augusti 2020.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 69 länder, varav 44 i verksamhetsregionen.</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Peking, Kina.</p> <p><u>Antal anställda</u>: 178 personer (november 2018).</p>

¹ Uppgifterna i bilagan är framförallt hämtade från respektive institutions senaste årsredovisning eller direkt från institutionen. Valutakurser är från Riksbanken per den 28 december 2018: 1 euro = 10,2753 kronor, 1 US-dollar = 8,9710 kronor, 1 SDR (IMF:s särskilda dragningsrätter) = 12,4768 kronor. Valutakursförändringar har skett under redovisningsperioden. Vissa svenska bidrag anges i löpande priser, se fotnoter i sådana undantagsfall.

² AIIB har sitt räkenskapsår från den 1 januari till den 31 december. Siffror för 2018 redovisas ej om det inte särskilt anges.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AiIB:s exekutivstyrelse beslutade i september 2018 om en policy för offentlig information, med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Det finns dock en del undantag i policyn, t.ex. ska information som skulle kunna äventyra bankens kreditvärdighet eller information som äventyrar en individs säkerhet inte lämnas ut.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 33 procent (november 2018). <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 18 procent (november 2018).
Löne- och ersättningsfrågor	AiIB:s policy för kompensation och ersättningar antogs i september 2018 och anger ersättningsnivåer i linje med övriga internationella finansiella institutioner. Löner sätts med utvalda internationella finansiella institutioner och den finansiella sektorn som referenspunkter. AiIB:s kompensationsnivå är dock generellt lägre än i den finansiella sektorn. Policyn anger att kompensation ska ha en stark koppling till personalens individuella prestationer.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån kan ges till alla bankens medlemmar, men fr.o.m. 2018 kan upp till 15 procent av bankens utlåning gå till medlemsländer utanför Asien. Några sådana lån har ännu inte beviljats. AiIB finansierar både offentliga och privata projekt för utveckling av infrastruktur och andra produktiva sektorer. Offentliga projekt har en genomsnittlig löptid på 20 år, med en slutgiltig gräns på 35 år. Räntan sätts utifrån LIBOR-räntan och andra komponenter som löptid och risk. Löptider och räntenivåer för privata projekt är marknadsbaserade och bestäms för varje enskilt projekt.
Resultatramverk	AiIB har ännu inte utformat något ramverk för resultatuppfyllnad. Exekutivstyrelsen uppdateras löpande om genomförande av pågående projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	Det totala ägarkapitalet kommer att uppgå till 897 miljarder kronor varav 179 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Insatser som utbetalades 2016 och 2017 samt utestående insatser	<u>Utbetalda lån och investeringar</u> i eget kapital: 2016: Insatser för totalt 87 miljoner kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser. 2017: Insatser för totalt 7,1 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser. <u>Utestående lån och investeringar</u> i eget kapital: 7,2 miljarder kronor.
Annan finansiell information	<u>Andel oreglerade fordringar</u> : 0 procent. <u>Kreditbetyg</u> : ³ AAA, aaa (stand alone-betyg ⁴).

³ Senaste publicerade kreditbetyg från Standard's & Poor.

⁴ Kreditbetyg för institutionen exklusive ägarnas garantikapital.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<p><u>Inbetalt kapital</u>:⁵</p> <p>2016: 209 miljoner kronor.</p> <p>2017: 230 miljoner kronor.</p> <p>2018: 206 miljoner kronor.</p> <p>85 procent av kapitalinsatser till AIIB betecknas sedan juni 2017 som bistånd och därmed har 85 procent av Sveriges inbetalning för 2017 och 2018 ingått i biståndsramen.</p> <p><u>Garantikapital</u>: 4,5 miljarder kronor.</p> <p><u>Svensk röst- och ägarandel</u>: Röstandelen är 0,79 och ägarandelen är 0,66 procent.</p>
Svenskt bidrag till institutionen 2016, 2017 och 2018	Under perioden har Sverige inte bidragit med ytterligare medel till AIIB utöver det inbetalda kapitalet, se ovan.
Sveriges valkrets	Sverige ingår i valkretsen <i>Wider Europe Constituency</i> tillsammans med Danmark, Island, Norge, Polen, Schweiz, Storbritannien och Ungern.
Svenskar i institutionen	1 person, varav 0 i ledande ställning.
Sveriges andel av institutionens upphandling	Information saknas.

⁵ I bilagan används genomgående Sveriges andelsvärde av institutionernas inbetalda kapital. Andelsvärdet inkluderar både det kapital som Sverige tillfört institutionen (anskaffningsvärdet) och eventuella överskottsmedel eller andra medel som tillförts kapitalet internt. Andelsvärdet kan därför skilja sig från anskaffningsvärdet. Övriga faktorer, där valutakurseffekten utgör den största effekten, påverkar också skillnaderna. För AIIB anges dock de faktiska belopp i kronor som har betalats in.

Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)⁶

1. Grundläggande information

Mandat	EBRD:s uppdrag är att främja övergången till välfungerande marknadsekonomier som karakteriseras av konkurrens, inkludering, integration, miljö- och klimatvänlighet, goda styrningsprinciper samt motståndskraft i länder som åtagit sig att tillämpa principer om demokrati, pluralism och marknadsekonomi.
Verksamhet	EBRD finansierar projekt i privat och offentlig sektor i verksamhetsregionen, som för närvarande omfattar 29 länder i de tidigare planekonomierna i Central- och Östeuropa, inklusive de självständiga länderna i före detta Sovjetunionen, samt Mongoliet och Turkiet. Verksamhetsområdet utvidgades ytterligare fr.o.m. 2012 till att omfatta länder i södra och östra medelhavsområdet. I dag bedrivs verksamhet i Marocko, Tunisien, Egypten, Jordanien, Libanon och Palestina samt under ett tidsbegränsat mandat i Grekland t.o.m. 2025 och i Cypern t.o.m. 2020. EBRD ska stödja en miljömässigt hållbar utveckling och har en särskild inriktning på den privata sektorn. Finansieringen sker företrädesvis genom lån. EBRD kan även göra aktieinvesteringar och utfärda garantier samt ge stöd genom tekniskt bistånd.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson. <u>Organ för beslut</u> : Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Jörgen Frotzler. <u>Chef</u> : Suma Chakrabarti från Storbritannien, förordnad t.o.m. juli 2020.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 67 länder, varav 37 i verksamhetsregionen, samt Europeiska kommissionen och EIB. <u>Huvudkontor</u> : London, Storbritannien. <u>Antal anställda</u> : 2 518 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EBRD har principer för öppenhet med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar exempelvis låntagare.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 57 procent. <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 34 procent.
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner i EBRD har som mål att motivera anställda och belöna prestationer utöver det vanliga samt att kunna attrahera och behålla personal. Den totala årliga avsättningen för löneökningar baseras främst på löneutvecklingen

⁶ EBRD har sitt räkenskapsår från den 1 januari till den 31 december, siffror för 2018 redovisas ej om det inte särskilt anges.

på referensmarknader (i synnerhet utvecklingen i den finansiella sektorn i London) och i andra internationella finansiella institutioner. Den individuella lönehöjningen fördelas främst utifrån prestation samt lönenivå jämfört med referensmarknaden. Bonus kan utbetalas under förutsättning att banken har uppnått vissa mål och fördelas individuellt baserat på prestation.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk EBRD arbetar i sin verksamhet främst med tre finansiella instrument: lån, garantier och ägarkapital. Gemensamt för dessa är att affärsmässiga räntor/avgifter tas ut. Lån är det viktigaste instrumentet. Lånen kan både ha rörlig och fast ränta och ställs ut i någon av de stora internationella valutorna eller i lokal valuta. Löptiden på lånen är oftast 1–15 år. Därutöver förvaltar EBRD också biståndsfonder, främst för de fattigare verksamhetsländerna och för miljöåtgärder.

Resultatramverk EBRD följer upp resultat på flera olika sätt. Övergripande mål för bankens verksamhet fastställs i det 5-åriga strategiska kapitalramverket. Mer detaljerade årliga mål finns i den årliga affärsplanen som följs upp kvartals- och årsvis. Målen är både kvalitativa och kvantitativa. Banken har också resultatramverk i landstrategierna och för enskilda projekt. Det finns vidare en intern, oberoende utvärderingsfunktion. I utvärderingen granskas hur finansiellt framgångsrika projekten har varit och vilken effekt de har haft på övergången till marknadsekonomi, dvs. i vilken utsträckning de har främjat reformer, övergången till en öppen marknadsekonomi och utvecklingen av den privata sektorn. Därutöver finns en omfattande finansiell resultatanalys som innefattar löpande värdering av avkastning, värde och risk i enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 305 miljarder kronor, varav 63,7 miljarder kronor i inbetalt kapital.

Insatser som utbetalades 2016 och 2017 samt utestående insatser Utbetalda lån, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden:
2016: Insatser för totalt 80,1 miljarder kronor, varav 4,2 miljarder kronor avsåg bistånd och 161 miljoner kronor biståndssubventionerade insatser.⁷
2017: Insatser för totalt 63,7 miljarder kronor varav 3,3 miljarder kronor avsåg bistånd och 1,4 miljarder kronor biståndssubventionerade insatser.

Utestående lån, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden: 295 miljarder kronor.

Annan finansiell information Andel oregrerade fordringar: 3,9 procent.
Kreditbetyg: AAA, aaa (stand alone-betyg).

⁷ EBRD kanaliserar bistånds-finansiering från andra multilaterala och bilaterala givare och sätter av en del av sin vinst för biståndsfinansiering.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<p><u>Inbetalt kapital</u>: 1,5 miljarder kronor.</p> <p><u>Garantikapital</u>: 5,6 miljarder kronor.</p> <p><u>Svensk röst- och ägarandel</u>: Röstandelen är 2,31 procent och ägarandelen är 2,28 procent.</p>
Svenskt bidrag till institutionen 2016, 2017 och 2018	<p><u>Svenskt bidrag till multi-bi-insatser</u>:⁸</p> <p>2016: 172 miljoner kronor.</p> <p>2017: 109 miljoner kronor.</p> <p>2018: 10,4 miljoner kronor.</p>
Sveriges valkrets	Estland och Island.
Svenskar i institutionen	19, varav 4 i ledande ställning.
Sveriges andel av institutionens upphandling	<p>2016: 0,004 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.</p> <p>2017: 0,07 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.</p>

⁸ Dessa uppgifter är inhämtade från OpenAid.se (7 januari 2019) och uttrycks i löpande priser, dvs. faktiskt utbetalda belopp i kronor.

Europeiska investeringsbanken (EIB)⁹

1. Grundläggande information

Mandat	Europeiska investeringsbanken är en finansieringsinstitution som ägs av EU:s medlemsstater vars uppdrag är att bidra till att utveckla EU:s inre marknad genom att bevilja lån och garantier till investeringsprojekt.
Verksamhet	<p>EIB finansierar projekt inom både privat och offentlig sektor. Ungefär 90 procent av utlåningen sker inom EU. Finansiering sker främst inom sektorerna innovation och kompetensutveckling, infrastruktur, klimat- och miljöåtgärder samt genom lån till små och medelstora företag via lokala och regionala banker. Vidare underlättar EIB för medlemsstater att ta del av EU:s strukturfondsmedel.</p> <p>EIB bidrar även med teknisk expertis kring utformning och genomförande av projekt. Banken ger dock inte generell budgetstöd.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörstyrelsen, som normalt sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Direktörstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Eva Haghanipour.</p> <p><u>Chef</u>: Werner Hoyer från Tyskland, förordnad t.o.m. sista december 2023.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 28 länder (EU:s medlemsstater).¹⁰</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Luxemburg, Luxemburg.</p> <p><u>Antal anställda</u>: 3 682 personer.</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Enligt EIB:s öppenhetspolicy ska banken styras av öppenhet och största möjliga insyn. Grundantagandet är att all information om verksamheten ska offentliggöras, såvida det inte finns starka skäl att inte göra det. EIB har även en policy som reglerar hur klagomål och överklagande kan göras.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 50,5 procent.</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 26 procent.</p>
Löne- och ersättningsfrågor	EIB:s målsättning är att ersättning som utgår till personalen ska vara på en nivå som innebär att banken kan konkurrera om personal på relevanta jämförelsemarknader. Ersättningsystemet ska främja extraordinära prestationer och möjliggöra att EIB kan rekrytera kompetent personal samtidigt som det ska spegla EIB:s dubbla roll som bank och policyinstitution.

⁹ EIB har sitt räkenskapsår mellan den 1 januari till den 31 december, siffror för 2018 redovisas ej om det inte särskilt anges.

¹⁰ Storbritannien kommer att lämna EIB när EU-utträde skett.

EIB har för närvarande två parallella lönesystem. För de som omfattas av det gamla lönesystemet (gäller för personer som anställdes före juli 2013) är löneökningen delvis baserad på inflationsnivån i Luxemburg och delvis på prestation. I det nya systemet (gäller för personer som anställdes från juli 2013 och framåt) är löneökningen prestationsbaserad och har inte någon automatisk eller inflationskopplad del. Ersättningen till den högsta operativa ledningen är densamma för motsvarande positioner inom Europeiska kommissionen. EIB har även ett bonussystem där potten baseras på bankens finansiella resultat. Varje anställds bonus sätts individuellt baserat på dennes prestationer. Bankens högsta ledning och styrelse omfattas inte av bonussystemet och får således inte någon rörlig ersättning.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk Merverten av EIB:s lån är antingen direkta lån eller garantier till enskilda investeringsprojekt eller lån via andra finansiella institutioner, såsom lokala banker, för vidare utlåning till små och medelstora företag. Räntan sätts individuellt och baseras i huvudsak på EIB:s upplåningskostnad, den administrativa kostnaden och ett risktillägg. Även löptiden bestäms individuellt och anpassas till investeringens livslängd. Förutom lån och garantier tillhandahåller EIB även mikrokrediter och investerar i aktiekapital och aktiefonder. EIB förvaltar vidare en del fonder som bl.a. finansieras av bidrag från EU-länderna.

Resultatramverk EIB använder sig av två olika ramverk för bedömning av projektets mervärde, ett för projekt inom EU och ett för projekt utanför EU. Ramverken består av tre pelare: 1) hur projektet bidrar till att uppnå EU:s politiska mål, 2) att projektet är ekonomiskt och finansiellt solitt, samt 3) vilket tekniskt och finansiellt mervärde som EIB:s medverkan har.

Samtliga projekt granskas enligt ramverken innan de godkänns. Därefter sker uppföljningen av projekt löpande så länge medel betalas ut till dem. För projekt utanför EU genomförs även en utvärdering tre år efter det att de avslutas.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 2 500 miljarder kronor, varav 223 miljarder kronor i inbetalt kapital.

Insatser som utbetalades 2016 och 2017 samt utestående insatser Utbetalda lån, investeringar i eget kapital samt garantiåtaganden:
2016: Insatser för totalt 621 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

2017: Insatser för totalt 600 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

Utestående utlåning, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden: 4 675 miljarder kronor.

Annan finansiell information Andel oreglerade fordringar: 0,38 procent.

Kreditbetyg: AAA, aa+ (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital</u> : 6,6 miljarder kronor. <u>Garantikapital</u> : 67,5 miljarder kronor. <u>Svensk röst- och ägarandel</u> : Röstandelen är 2,96 procent och ägarandelen är 2,96 procent.
Svenskt bidrag till institutionen 2016, 2017 och 2018	<u>Svenskt bidrag till multi-bi-insatser¹¹ (finansieras från biståndsramen¹²)</u> : 2016: 30,6 miljoner kronor. 2017: -437 tusen kronor. 2018: 0 kronor.
Sveriges valkrets	Estland, Finland, Lettland, Litauen och Österrike. Valkretsen har en gemensam representant i bankens högsta operativa ledning, som består av bankens åtta vicepresidenter samt av presidenten. För närvarande representeras valkretsen av Finland.
Svenskar i institutionen	43, varav 10 i ledande ställning.
Sveriges andel av institutionens upphandling	2016: 1,93 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster. 2017: 0,47 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.

¹¹ Multi-bi-insatser är bilateralt bistånd som kanaliseras via multilaterala organisationer (utöver basbudgetstöd), men som är öronmärkt för ett specifikt syfte. Sådana insatser kan innefatta en mängd olika typer av stöd, t.ex. stora tematiska bidrag på global nivå, finansiering av regionala program och tematiska områden samt insatser i olika länder.

¹² Dessa uppgifter är inhämtade från OpenAid.se (7 januari 2019) och uttrycks i löpande priser, dvs. faktiskt utbetalda belopp i kronor. År 2017 skedde endast återbetalningar för en tidigare sekondering till EIB under 2014, vilket resulterade i en negativ siffra.

Internationella valutafonden (IMF)¹³

1. Grundläggande information

Mandat	IMF grundades 1944 och ska främja handel, sysselsättning och tillväxt genom att verka för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet.
Verksamhet	IMF övervakar och analyserar den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen samt enskilda länders ekonomi, tillhandahåller finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem, samt bistår medlemsländer med teknisk expertis för att bygga upp och förstärka deras administrativa och institutionella kapacitet.
Styrning	Högsta beslutande organ: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av riksbankschef Stefan Ingves. <u>Organ för beslut:</u> Exekutivstyrelsen. Sverige ingår i den nordisk-baltiska valkretsen som för närvarande representeras av Thomas Östros. <u>Chef:</u> Christine Lagarde från Frankrike, förordnad t.o.m. juli 2021.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar:</u> 189 länder. <u>Huvudkontor:</u> Washington DC, USA. <u>Antal anställda:</u> 2 745 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Ett dokument ska publiceras om det inte finns starka och konkreta skäl för motsatsen t.ex. att dokumentet innehåller potentiellt marknadspåverkande uppgifter. Medlemsländer måste aktivt invända mot en publicering av ett dokument som berör dem för att förhindra den.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor:</u> 44,4 procent. <u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 28,4 procent.
Löne- och ersättningsfrågor	Lönen har en strukturell och en prestationsbaserad del. Den strukturella delen sätts efter en sammanvägning av lönehöjningar i jämförbara sektorer inom både privat och offentlig sektor. Den prestationsbaserade delen baserar sig på den negativa löneglidningen, dvs. det utrymme som uppstår när senior personal med högre lön slutar och personal med lägre lön tar vid. En större översyn av personalens totala ersättning, inkl. förmåner, är förestående och förväntas diskuteras senast 2020.

¹³IMF skiljer sig i flera avseenden från andra internationella finansiella institutioner. Fonden har exempelvis inte något eget inbetalt kapital utan utlåning sker genom kvotssystemet, samt genom bi- och multilaterala låneavtal. Den information som redovisas är därför den information som är applicerbar på IMF:s verksamhet. IMF har sitt räkenskapsår från 1 maj till den 30 april. År 2016 avser 1 maj 2015 till 30 april 2016, år 2017 avser 1 maj 2016 till 30 april 2017 och år 2018 avser 1 maj 2017 till 30 april 2018.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	IMF:s låneramverk är uppdelat i biståndssubventionerad utlåning och icke-biståndssubventionerad utlåning, som finansieras helt separat. IMF:s verksamhet finansieras främst genom medlemsländernas kvotbetalningar och genom bilaterala lån från medlemsländerna. Avkastning på guldreserver och ackumulerade vinster från låneräntor och avgifter ger ytterligare medel.
Icke biståndssubventionerad utlåning.	<p><u>Stand-By Arrangement (SBA)</u>: IMF:s standardprogram för länder som har kort- till medelsiktiga betalningsproblem. SBA kräver begränsade reformer av låntagarländet som fokuseras på att betalningsproblemen uppkläras inom en rimlig tidsperiod. Maximalt lånetak¹⁴: 145 procent per år och 435 procent för hela lånet. Löptid och ränta¹⁵: 3,25 till 5 år med normal ränta.</p> <p><u>Extended Fund Facility (EFF)</u>: stödprogram för länder vars utdragna betalningsproblem kräver långtgående strukturreformer. De krav som ställs på låntagarländerna är att inrätta en upp till 4-årigt program med strukturella förändringar och tillhandahålla detaljerade policyuppdateringar under de 12 första månaderna. Maximalt lånetak: 145 procent per år och 435 procent för hela lånet lånas. Löptid och ränta: 4,5 till 10 år med normal ränta.</p> <p><u>Flexible Credit Line</u>: program som kan liknas vid ett lånelöfte från IMF att användas av kvalificerade länder vid behov. Programmet syftar till att verka förebyggande genom att skapa marknadsförtroende. För att ett land ska kvalificera för lånet måste det bl.a. ha en mycket god historik av sund ekonomisk politik. Maximalt lånetak: Inget tak. Löptid och ränta: 3,25 till 5 år med normal ränta.</p> <p><u>Precautionary and Liquidity Line (PLL)</u>: program liknande FCL men för länder som inte når upp till FCL:s kriterier. Kraven på ekonomiska reformer för PLL är t.ex. ett stabilt och strukturellt finansramverk och goda statsfinanser. Maximalt lånetak: 125 till 500 procent beroende på löptid och prestanda. Löptid och ränta: 3 till 5 år med normal ränta.</p> <p><u>Rapid Financing Instrument (RFI)</u>: finansieringsprogram för länder med brådskande men mindre omfattande behov (t.ex. konflikt eller naturkatastrofer) och där ett fullskaligt program inte är nödvändigt. Programmet har inga krav på reformer men landet måste samarbeta med IMF för att lösa betalningssvårigheterna. Maximalt lånetak: 37,5 procent per år (60 procent vid stora naturkatastrofer) och 75 för hela lånet. Löptid och ränta: 3,25 till 5 år med normal ränta.</p>
Biståndssubventionerad utlåning	<p><u>Stand-by Credit Facility (SCF)</u>: finansieringsprogram för låginkomstländer med kortsiktiga betalningsproblem. Fokuserade reformer krävs i linje med landets fattigdomsbekämpningsstrategi. Maximalt lånetak: 75 procent per år och 225 för hela lånet. Löptid och ränta: 4–8 år med låg eller ingen ränta.</p> <p><u>Extended Credit Facility (ECF)</u>: finansieringsprogram för låginkomstländer med mer utdragna betalningsproblem. Kraven på låntagarländerna är mer omfattande reformer i linje med landets fattigdomsbekämpning. Maximalt lånetak: 75 procent per år och</p>

¹⁴ Maximalt lånetak är i procent av landets kvotresurser till IMF.

¹⁵ Lånens löptid är under den period vilket lånen måste återbetalas. Med normal ränta avses IMF:s s.k. SDR-ränta med olika tillägg.

225 procent för hela lånet. Löptid och ränta: 5,5 till 10 år med låg eller ingen ränta.

Rapid Credit Facility (RCF): program liknande RFI men utformat för låginkomstländer. Programmet har inga krav på reformåtgärder men de problem som gett upphov till betalningsproblemen bör åtgärdas i linje med landets fattigdomsbekämpning. Maximalt lånetak: 18,75 procent per år och 75 procent för hela lånet (kan tillfälligt höjas upp till 37,5 respektive 60 procent). Löptid och ränta: 5,5 till 10 år med låg eller ingen ränta.

Resultatramverk   Inför varje IMF-program sätts ett antal landspecifika krav på hur låntagarlandets ekonomiska politik ska reformeras för att återställa makroekonomisk stabilitet. IMF genomför sedan regelbundna översyner av programmet där policy kan revideras efter behov. Översynerna är även kopplade till utbetalningarna. För att styrelsen ska godkänna fortsatta utbetalningar måste låntagarlandet ifråga påvisa att målen för programmet uppfyllts.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital   5 951 miljarder kronor. IMF har inget eget inbetalt kapital. I stället är grundkapitalet (kvoterna) en del av medlemsländernas valutareserver. Därutöver kan NAB¹⁶ aktiveras då efterfrågan på IMF resurser är extra stor. NAB omfattar 2 270 miljarder och avtalet gäller t.o.m. 2022. De finns även bilaterala låneavtal om 3 789 miljarder kronor för att tillfälligt kunna öka IMF:s kapacitet som löper t.o.m. slutet av 2019.

Insatser som utbetalades 2016, 2017 och 2018 samt utestående insatser   Utbetalda lån:¹⁷
 2016: Insatser för totalt 68,6 miljarder kronor, varav 85,2 procent avsåg icke- biståndssubventionerade lån.
 2017: Insatser för totalt 83,5 miljarder kronor, varav 90,4 procent avsåg icke- biståndssubventionerade lån.
 2018: Insatser för totalt 63,3 miljarder kronor, varav 82,7 procent avsåg icke- biståndssubventionerade lån.

Utestående utlåning: 552 miljarder kronor.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel   Svensk kvot: 55,3 miljarder kronor.
Multilateralt låneavtal (NAB): 28,2 miljarder kronor.
Bilaterala lån: 92,3 miljarder kronor till icke-biståndssubventionerad utlåning och 6,2 miljarder kronor till biståndssubventionerad utlåning.

¹⁶ NAB, New Arrangement to Borrow, bildades 1998 och är en uppsättning kreditavtal mellan IMF och 38 medlemsländer och institutioner (däribland Riksbanken) som syftar till att komplettera IMF:s utlåningskapacitet som kommer från kvoterna.

¹⁷ IMF ger inte ut monetära bidrag utan ger ut biståndssubventionerade lån. Fonden bidrar även med teknisk assistans och personalstöd.

SDR-åtaganden:¹⁸ 55,3 miljarder kronor.

Totalt åtagande: 237 miljarder kronor.

Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen är 0,93 procent (kvoter) och röstandelen 0,91 procent.

Sveriges valkrets   Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge.

Svenskar i
institutionen   14 varav 1 i ledande ställning.

¹⁸ Denna post utgör det åtagande som Sverige, i likhet med andra länder med stabil betalningsbalans och tillräcklig valutareserver, gjort mot IMF att växla in hårdvaluta mot SDR om behovet uppstår.

Nordiska investeringsbanken (NIB)¹⁹

1. Grundläggande information

Mandat	Nordiska investeringsbankens uppdrag är att främja hållbar tillväxt i medlemsländerna genom att tillhandahålla långfristig, komplementär finansiering på marknadsmässiga villkor till projekt som främjar produktivitet och miljörelaterade fördelar i medlemsländerna.
Verksamhet	För att i linje med mandatet främja produktivitet i sina medlemsländer ska projekt finansierade av NIB fokusera på teknisk utveckling och innovation, humankapital och likvärdiga ekonomiska möjligheter, infrastruktur samt marknadseffektivitet och företagsklimat. När det kommer till miljö lånar NIB ut till projekt som främjar utsläppsminskningar, förebyggande åtgärder, resurseffektivitet, utveckling av ren teknologi och begränsningar av klimatförändringar. Utlåningen riktar sig både till privat och offentlig sektor. Huvuddelen av utlåningen sker i medlemsländerna, men NIB kan även låna ut till ickemedlemsländer.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson. <u>Organ för beslut:</u> Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Sven Hegelund. <u>Chef:</u> Henrik Normann från Danmark, förordnad till mars 2020.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar:</u> 8 länder, samtliga i verksamhetsregionen. <u>Huvudkontor:</u> Helsingfors, Finland. <u>Antal anställda:</u> 193 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Bankens policy för öppenhet innebär att banken ska sträva efter att göra information om sina strategier, policyer och verksamhet tillgänglig för allmänheten, om det inte finns övertygande skäl för sekretess.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor:</u> 41,5 procent. <u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 19 procent.
Löne- och ersättningsfrågor	Styrelsen beslutar årligen om bankens totala lönehöjning. Lönehöjningar har två komponenter. En del av lönehöjningen går till justering för individuell prestation, den andra avsätts för personal med specialistfunktioner för att säkerställa att deras löner är konkurrenskraftiga. Banken använder sig av externa referensgrupper vid lönejusteringar. Personalens löner jämförs med lönerna i de nordiska ländernas finansiella sektorer, förutom vad gäller den administrativa personalen, vars löner endast jämförs med den finansiella sektorn i Finland. För vissa specifika

¹⁹ NIB har sitt räkenskapsår från den 1 januari till den 31 december, siffror för 2018 redovisas ej om det inte särskilt anges.

befattningar görs även jämförelser med andra institutioner som EBRD, EIB, CEB och OECD.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk NIB lånar ut till marknadsmässiga villkor och enligt sunda bankprinciper. Banken tillhandahåller långfristig finansiering genom tre låneformer: den ordinarie utlåningen, som uteslutande används för projekt i medlemsländerna, samt miljölåneordningen och projektlåneordningen, som används för projekt i icke-medlemsländer. Lån från den ordinarie faciliteten förutsätter att det aktuella projektet främjar produktivitet och miljörelaterade fördelar i medlemsländerna.

Miljölån kan ges till länder i medlemsländernas närområde och syftar till att reducera gränsöverskridande miljöpåverkan på medlemsländerna. Utlåningen till Ryssland är för närvarande stoppad med anledning av sanktionerna mot landet. Projektlån finansierar projekt i icke-medlemsländer av gemensamt intresse för bankens medlemmar och mottagarlandet. Den senare utlåningen är inriktad på ett antal länder i närområdet och vissa framväxande ekonomier. Verksamheten finansieras genom upplåning baserad på bankens ägarkapital.

Resultatramverk År 2016 började NIB att utföra projektutvärderingar för redan genomförda projekt, inom sin nya övervaknings- och utvärderingsfunktion för mandatuppfyllnad. Syftet med dessa är att utvärdera genomförandet och långsiktiga resultat. Under 2017 gjordes 14 utvärderingar. Utvärderingarna startar som regel tre år efter att ett projekt inletts.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 63,1 miljarder kronor, varav 4,3 miljarder kronor i inbetalt kapital.

Insatser som utbetalades 2016 och 2017 samt utestående insatser Utbetalda lån:
2016: Insatser för totalt 34,7 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.
2017: Insatser för totalt 32,3 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.
Utestående utlåning: 177 miljarder kronor.

Annan finansiell information Andel oreglerade fordringar: 0,6 procent.
Kreditbetyg: AAA, aaa (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,5 miljarder kronor.
Garantikapital: 20,3 miljarder kronor.
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen i NIB är 34,6 procent och röstandelen är 12,5 procent (de åtta medlemsländerna har varsin röst).

Svenskt bidrag till institutionen 2016, 2017 och 2018	Under perioden har Sverige inte bidragit med ytterligare medel till NIB.
Sveriges valkrets	Styrelsen är inte indelad i valkretsar.
Svenskar i institutionen	17, varav 2 i ledande ställning (exekutivkommittén).
Sveriges andel av institutionens upphandling	Uppgift saknas.

Världsbanksgruppen: Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (IBRD), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Multilaterala investeringsgarantiorganet (Miga)²⁰

1. Grundläggande information

Mandat	Uppdraget för hela Världsbanksgruppen, som grundades 1944 ²¹ , är att minska fattigdom genom att stödja en inkluderande och hållbar globalisering, stärka tillväxten med hänsyn till miljön och skapa möjligheter och hopp för individer. Uppdraget har konkretiserats i två övergripande mål: i) att utrota extrem fattigdom, vilket målsatts genom att andelen som lever på mindre än 1,90 US-dollar per dag inte ska överstiga 3 procent 2030 och ii) att främja delat välbefinnande, vilket definieras som att arbeta för inkomstökning för de fattigaste 40 procenten i varje land.
Verksamhet	<p>Världsbanksgruppen består av Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC), Multilaterala investeringsorganet (Miga) och Internationella centret för lösning av investeringstvister (ICSID).</p> <p>IBRD:s verksamhet syftar till att minska fattigdomen i medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer genom att främja hållbar utveckling via lån och garantier samt analys- och rådgivningstjänster. IDA:s verksamhet syftar till att minska fattigdom genom förmånliga lån och bidrag för ekonomisk och social utveckling, ökad produktivitet och höjd levnadsstandard i de minst utvecklade länderna. IFC:s verksamhet syftar till att främja en hållbar ekonomisk tillväxt genom investeringar och rådgivning till främst den privata sektorn. Miga ger garantier mot politiska risker. ICSID är ett oberoende och renodlat tvistlösningsorgan.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörstyrelsen, som samman-träder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Chef:</u> Jim Yong Kim från USA, förordnad t.o.m. 2021.</p> <p><u>Organ för beslut:</u> Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Susan Ulbaek från Danmark.</p> <p><u>Övrigt:</u> Världsbanksgruppen har ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med IMF, den s.k. Utvecklingskommittén. Kommittén träffas två gånger per år i samband med års- och vårmöten och består av minister-representanter från de 25 valkretsarna i Världsbanksgruppens exekutivstyrelse.</p>

²⁰ Världsbanksgruppen har sitt räkenskapsår från den 1 juli till den 30 juni. År 2016 avser 1 juli 2015 till 30 juni 2016, år 2017 avser 1 juli 2016 till 30 juni 2017 och år 2018 avser 1 juli 2017 till 30 juni 2018.

²¹ Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken grundades 1944 i samband med Bretton Woods-konferensen. Övriga delar av Världsbanksgruppen har tillkommit senare.

Medlemmar, huvudkontor och antal anställda Medlemmar: IBRD har 189 medlemsländer, IDA 173 medlemsländer, IFC 184 medlemsländer och Miga 181 medlemsländer.

Huvudkontor: Washington DC, USA.

Antal anställda: 12 318 i IDA och IBRD, 3 921 i IFC och 130 i Miga. Totalt 16 369 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet Världsbanksgruppen arbetar enligt en öppenhetspolicy vars syfte är att öka effektivitet, transparens och möjligheten till ansvarsutkrävande. Policyn innebär en stor grad av öppenhet till spridning av information och utbyte av kunskap. Utgångspunkten är att all information ska lämnas ut, med undantag för särskilt känslig information som exempelvis personrelaterad eller marknadskänslig information. Så mycket dokumentation som möjligt ska göras tillgänglig på Världsbanksgruppens hemsida och kontor i berörda länder.

Könsfördelning i institutionen Andel anställda kvinnor: 52 procent i IDA och IBRD, 54 procent i IFC och 50,4 procent i Miga.

Andel kvinnor i chefsposition: 42,3 procent i IDA och IBRD, 39,5 procent i IFC och 46,2 procent i Miga.

Löne- och ersättningsfrågor Världsbanksgruppen genomförde under 2018 en översyn av sitt kompensationsramverk för anställda på huvudkontoret i Washington, DC. De huvudsakliga förändringarna som föreslogs var en begränsning i den strukturella lönehöjningen samt ett nytt meritbaserat element. Syftet med förändringarna var att stärka kopplingen mellan prestation och lön, att bättre locka och behålla talangfull personal samt att uppnå en hållbar budget för personalkostnader. De föreslagna förändringarna innebär också att lönehöjningen för personalen begränsas.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IBRD ger lån till offentlig sektor i medelinkomstländer och i kreditvärdiga låginkomstländer. Lån ges antingen genom budgetstöd eller som projektstöd till specifika sektorer. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och på den ekonomiska politiken. Kraven syftar t.ex. till att stärka länders finansiella styrning och utveckla sociala skyddsnet. Lån till specifika sektorer innefattar t.ex. utbildning, hälsa, infrastruktur och landsbygdsutveckling. Lån från IBRD ges i stort sett till marknadsmässiga villkor, men med lånekostnader som ligger något under kapitalmarknadens och med löptider på upp till 30 år. Lånen finansieras huvudsakligen genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna, men även genom avkastningen på det ägarkapital som betalats in av medlemsländerna, bankens egna investeringar på marknaden och ränteinkomster från låneverksamheten.

IDA ger förmånliga lån, eller bistånd, till de allra fattigaste länderna. Lånen har normalt en löptid på 20–40 år. IDA fokuserar primärt på offentlig sektor och huvudsakligen inom områdena hälsa, utbildning och infrastruktur. Finansieringen av IDA:s lån och bistånd sker främst genom kapitalpåfyllnader av bistånd från medlemsländerna och resursöverföringar från delar av vinsten från IBRD och IFC.

IFC tillhandahåller finansiering och teknisk assistans till privat sektor. Stöd ges genom ägarkapital-investeringar, lån (normalt med en löptid på 7–11 år) och garantier på marknadsmässiga villkor. Syftet är att erbjuda finansiering till företag i regioner som saknar tillgång till kapitalmarknaden. Utöver egen finansiering mobiliserar IFC:s verksamhet även kapital från andra investerare. IFC:s verksamhet är vinstdrivande och finansieras av medlemsländernas ägarkapital.

Resultatramverk
Världsbanksgruppen har utvecklat ett övergripande resultatramverk för sin verksamhet. Baserat på ramverket ska en årlig resultatrapport sammanställas. Ramverket följer framsteg på fyra nivåer: 1) utvecklingsresultat i länderna, 2) resultat och effekter av gruppens verksamhet, 3) operationell effektivitet och 4) organisatorisk effektivitet och interna reformer.

IFC:s resultatramverk utvärderar både investeringar och teknisk assistans från institutionen i projektcykelns alla steg. IFC har sedan 2017 också ett nytt ramverk för att mäta utvecklingseffekt i projektutvecklingsfasen. IFC har även ett övergripande resultatramverk som med ett antal indikatorer mäter verksamhetens resultat.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital
IBRD: 2 464 miljarder kronor, varav 148 miljarder i inbetalt kapital.
IFC: 23 miljarder kronor, varav 23 miljarder i inbetalt kapital.
Miga: 17,2 miljarder kronor varav 3,3 miljarder kronor i inbetalt kapital.

Insatser som utbetalades 2016, 2017 och 2018 samt utestående insatser
IBRD
Utbetalda lån och garantiåtaganden:
2016: Insatser för totalt 202 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.
2017: Insatser för totalt 160 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.
2018: Insatser för totalt 156 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

IDA
Utbetalda lån och bidrag:
2016: Insatser för totalt 118 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg biståndssubventionerade insatser.
2017: Insatser för totalt 114 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg biståndssubventionerade insatser.
2018: Insatser för totalt 129 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg biståndssubventionerade insatser.

IFC
Utbetalda lån, investeringar i eget kapital samt investeringar i värdepapper:
2016: Insatser för totalt 89,3 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

2017: Insatser för totalt 92,9 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

2018: Insatser för totalt 100 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

Miga

2016: Garantiåtaganden för totalt 38,2 miljarder kronor.

2017: Garantiåtaganden för totalt 43,4 miljarder kronor.

2018: Garantiåtaganden för totalt 47,1 miljarder kronor.

Utestående insatser:

IBRD: 1 646 miljarder kronor.

IDA: 1 306 miljarder.

IFC: 374 miljarder kronor.

Miga: 190 miljarder kronor.

Annan finansiell information

Andel oreglerade fordringar:

IBRD: 0,2 procent.

IDA: 2 procent.

IFC: 4,6 procent.

Miga: Information saknas.

Kreditbetyg (IBRD): AAA, aaa (stand alone-betyg).

Kreditbetyg (IFC): AAA, aaa (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel

Inbetalt kapital:

IBRD: 1,3 miljarder kronor.

IFC: 241 miljoner kronor.

Miga: 34,1 miljoner kronor.

Garantikapital:

IBRD: 20,2 miljarder kronor.

IFC: IFC har inget garantikapital.

Miga: 145 miljoner kronor.

Svensk röst- och ägarandel:

IBRD: Ägarandelen är 0,87 procent och röstandelen 0,85 procent²².

IDA: Andelen är för närvarande 3,09 procent och röstandelen 2,02 procent.

IFC: Ägarandelen är 1,05 procent och röstandelen 1,02 procent.

Miga: Ägarandelen är 1,04 procent och röstandelen 0,95 procent.

²² Innan kapitalhöjningen i IBRD genomförs.

Svenskt bidrag till institutionen 2016, 2017, 2018 ²³	<u>Bidrag till IDA (svenskt stöd till IDA finansieras från biståndsramen):</u>
	2016: 2,0 miljarder kronor (enbart kärnstöd).
	2017: 1,6 miljarder kronor (enbart kärnstöd).
	2018: 2,5 miljarder kronor (enbart kärnstöd).
	<u>Bidrag till IBRD (svenskt stöd till IBRD finansieras från biståndsramen):</u>
	2016: 920 miljoner kronor (varav 640 miljoner i multi-bi-insatser).
	2017: 876 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
	2018: 818 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
	<u>Bidrag till IFC (svenskt stöd till IFC finansieras från biståndsramen):</u>
	2016: 10,4 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
	2017: 6,3 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
	2018: 29,8 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
Sveriges valkrets	Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge.
Svenskar i institutionen	66 i Världsbanksgruppen som helhet varav 2 i ledande ställning.
Sveriges andel av institutionens upphandling	2016: 0,41 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster. 2017: 0,18 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster. 2018: 0,03 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.

²³ Dessa uppgifter är inhämtade från OpenAid.se 2 januari 2019 och uttrycks i löpande priser, dvs. faktiskt utbetalda belopp i kronor.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 januari 2019

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Wallström, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Hellmark Knutsson, Bolund, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Linde, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth.

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar skrivelse 2018/19:35 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt regionala utvecklings- och investeringsbanker 2016, 2017 och 2018.